

**‘Myn sang
is fan it âlde hûs’**

BYSKRIFTEN nûmer 6

Tresoar
Ljouwert 2011

'Myn sang is fan it âlde hûs'

BYSKRIFTEN

is in rige lytse útjeften fan nijsgjirrige dokuminten út de Fryske literatuer, dy't yn in beheinde oplaach fermannichfâldige en yn de hannel brocht wurde troch Tresoar, Frysk Histoarysk en Letterkundich Sintrum
ISSN 0925-0468

‘Myn sang is fan it âlde hûs’

In blomlêzing út de publisearre fersen fan Rely Jorritsma mei in ynlieding oer syn libben en wurk, de tekst fan syn testamint en in oersjoch fan it literêre wurk, dat yn de nei him neamde priisfragen bekroand waard tusken 1954 en 1993.

Utwreide mei resinte gegevens oant 2013.

BYSKRIFTEN nûmer 6
foar de earste kear yn 1993 útjûn by gelegenheid
fan de útstalling *Rely en syn relly* yn it Frysk Letterkundich Museum en
Dokumintaasjesintrum

Tresoar
Ljouwert

Komôf en famylje

Aurelius Hotze Theodorus Jorritsma waard op 11 febrewaris 1905 as earste bern berne út it houlik fan Hotze Theodorus Aurelius' Jorritsma (Nijlân, 1869 - Nijmegen, 1942) en Emilie Catharina Rappard (Tiel, 1882 - Nijmegen, 1934). Nei Rely kaam der op 3 juny 1908 in famke te wrâld, dat de nammen Emilie Catharina krige, mar meastentiids 'Baty' neamd waard.

Rely syn heit, in soan fan Aurelius Hotzes Jorritsma (Rie, 1841 - Nijlân, 1895) en Sjoerdje (Sjuttje Aukes) Breeuwsma (Nijlân, 1842 - Snits, 1900) hie yn 1897 it hûs yn Jellum al kocht, mar hy fêstige him net earder as op 14 maaie 1900 (nei it ferstjerren fan syn mem) offisjeel yn de gemeente Baarderadiel. Oant 12 maaie 1900 wenne de widdo D.W. Hoekstra-Winkler yn syn hûs. In soan fan har bleau dêr oant juny 1900 ta.

Doe't Hotze Jorritsma op 15 augustus 1903 yn Weidum troude, libben syn beide âlden al net mear. Fan har moat er in grut fermogen urven hawwe. In omke fan sines, Menno Hotzes Jorritsma, kaam yn 1880 as studint yn de letteren te Leiden te ferstjerren en liet doe lân nei mei in wearde fan f 108.707,58. Rely syn pake wie yn dy tiid kantonrjochter yn Boalsert. Ek Rely syn heit hat (yn Grins) rjochten studearre, neidat er yn Snits op it gymnasium west hie. Doe't er it hûs yn Jellum kocht, waard optekene, dat er kandidaat yn de rjochten wie; yn de trou-akte stiet, dat er sûnder berop is. Jeie, strykjildskriuwe, it weidzjen fan lammen en dêryn hannelje en in bytsje foar de ferdivedaasje piele mei hinnebuorkerij, dat hawwe syn beuzichheden yn Jellum west. Hy hat der mear jild by ferspille as dat er dermei fertsjinne. As wenplakken steane foar Hotze Jorritsma tusken 1897 en 1900 noteard: Soest, Jutphaas en Diepenveen. Yn dat lêste doarp is er yn 'e kunde kommen mei syn lettere frou, in dochter fan de pensjonhâlder by wa't er syn yntrek nommen hie.

Doe't er him nei wenjen set hie yn syn eigen hûs yn Fryslân en dêr sa'n bytsje de jonkerboer spile, as wied er de hear fan it âlde (yn 1856 ôfbrutsen) Jellumer Mammemastate, krige er ferlet fan help. Op 21 juny 1900 kamen de doe omtrint 18-jierrige Emilie Rappard en har 4 jier jongere broer Care Emil út Diepenveen wei by him yn tsjinst as respektivelik 'meid' en 'knecht', sa't it yn it befolkinsregister neamd wurdt. Op 29 jannewaris 1902 komt Friedrich Wilhelm Rappard (in âldere broer) út Gorssel wei dêr't de âlden ûnderwilens hinne ferhuze wiene, om Care Emil op te folgjen dy't op 5 maart nei Gorssel

ôfstekt. Hoe lang Friedrich bleaun is, is net optekene yn it register. Hotze en Emilie trouden op 15 augustus 1903. As tsjûgen fungearje in sekretary-amtner en twa fjildwachters, wat der op wize kinne soe, dat broer Friedrich doe al net mear by har wenne.

Yn de houliksakte wurdt ek Rely syn mem as 'zonder beroep' beskreaun. Hja is de dochter fan Gustav Adolph Rappard en Emilie Friedricke Hermiene Gertrude Catharina Theissen dy't beide yn Dútslân berne binne. Dy pake en beppe fan memmekant kin Rely noch goed kend hawwe. Hja binne pas yn 1917, respektivelik 1921 stoarn. Oft der folle kontakt west hat, witte wy net: sa lang't hja noch yn Gorssel wennen, libben de Jorritsma's yn Fryslân. Rely syn âlden ferfearen yn 1922, wierskynlik troch jildsoargen twongen, nei Nijmegen. Hy noteart earne, dat syn heit him wolris ferteld hie, dat er mei in trijekwart dronken kop 'de Sociëteit te Sneek' kocht hie en om dat bestuiverje te kinnen 'Veldzicht' fan de hân dwaan moast. Dat Rely syn mem graach nei Gelderlân werom wollen hat, kin in rol spile hawwe. Ut Jellum wei hat hja ek gauris langere skoften yn pensjons tahâlden, sawol oan it strân (op Flylân ûnder oare) as op 'e Feluwe. Om redenen fan sûnens, mar wierskynlik it meast, omdat hja ûngelokkich wie yn har houlik en net mei har man ferkeare koe. Hja libben nei de berte fan Baty min of te mear apart yn itselde hûs.

Rely hat fan doel west in roman te skriuwen oer it libben fan syn mem: 'Het leven van Emmy Berg'. Yn in notysjeboekje binne de opset en in koarte gearfetting bewarre bleaun. It boek moat gean oer: 1. haar jeugd (hja mocht net leare lykas har âldere susters), 2. haar huwen (der kaam in studint as gast yn it pensjon, mei wa't it 16-jierrige famke faak kuiere. Doe't er ôfreizge wie nei Fryslân, briefken hja meiïnoar. Emmy rûn fuort fan hûs, waard syn húshâldster en troude mei de studint), 3. haar huwelijksleven, 4. haar liefde en 5. haar sterven. Under punt 3. skriuwt Rely: "Ze was eenzaam. Hij was weg en dronk. Wat moest er van haar kind worden?". Dêr moat - yn in nutedop - it drama fan it ûngelokkige houlik en it (yn it maatskiplike) mislearjen fan de soan wol sawat mei sein wêze.

Rely hat him ek jierren nei it ferstjerren fan syn mem noch faak mei har dwaande hâlden. Yn 1940 noteart er: "Mamke is helemaal vernield en daar afgebroken in het Friese dorpje. Nee. Mamke's vroegste land was een eiland - in Friesland - en Mamke's land had ik lief - dat jeugdland. Dat was mijn dichten. Toen Mamke stierf was ik er uit." Mei syn mem hat er grif in sterke bân hân. In jier earder hied er al ris dichte:

*Mijn moeder is de enigste
misschien
wiens ziel de mijne kan
geleiden in het heelal
als d' uren breken als noodloos glas
voor 't eeuwig zijnde.*

It langstme nei it âlde hûs is ferbûn mei it fertriet om har ferstjerren.

âld portret

*ik kin de bank net ferjitte
by myn âldershûs
en de beammen harren grien gerûs
en de stiennen brún en broas
en it finster dûnker en hol
en myn mem bleek fan leed oerfol
har tsjuster útsjen dat ik net ferjitte wol.*

Fan syn heit hat Rely tige meilibjende brieven bewarre út de tiid, dat er yn Antwerpen by in skilder yn de lear wie, mar jo krije dochs de yndruk, dat hja yn folslein ferskillende wrâlden libbe hawwe. As bern hat Rely bang west fan de man dy't faak dronken wie en gau mei syn sjitark ree stie, ek al wie dat meastentiids allinne om de wille dy't er belibbe, as er minsken de skrik op 'e lea jeie koe. Der binne tal fan ferhalen bewarre oer syn 'nocht oan ûnnocht', oer leverânsiers dy't er by him thús komme liet om ôf te rekkenjen en op wa't er dan syn gewear rjochte, sadat hja troch de glêzen hinne in ûntwyk sochten, oer de trekpôt dêr't er in skot troch hinne jage, as er fûn, dat syn frou te lang sitten hie te kofjedrinken mei har besite, oer de pôtkarre dy't er kocht mei de frou fan de sutelder derby, oer de koetsier dy't er te fiter hie, troch ûnderweis út te stappen en de man mei it lege rydtúch nei Jellum ride te litten, dêr't er him - as wie er in geastferskinning - wer yn 'e mjitte rûn, neidat er sels de trein nommen hie. It lykje studintestreden fan ien, dy't oaren fiele litte woe, dat er mei syn jild macht oer har útoefenje koe. Hy hat lykwols ek aardige trekken hân: sa liet er bygelyks wolris fergees in draaimûne draaie foar de Ljouwerter bern fan it Leger des Heils yn syn moaie parkeftige tún, dy't er troch Bosgra fan Burgum oanlizze litten hie yn de styl fan it eardere hûf fan Mammemastate.

"Unrêstige jeugd yn 't âldershûs -" sa karakterisearret de dichter it koartwei yn 1939 op it formulier fan de Fryske Akademy, dat er ynfollet foar in biografy-projekt.

Faaks hat Rely it net-harmoanyske yn syn aard fan syn heit skipe. Syn artistisiteit sil er earder fan syn mem meikrigen hawwe. Fan har fertelt er, dat hja foar har houlik dwaande west hie in roman te skriuwen, dy't hja letter, doe't hja húsfrou wurden wie, ferskuord hat. "Papke ziet mijn toekomst donker in. Ik speculeer op connecties en lesgeven", skriuwt Rely yn syn deiboek fan 1935, neidat er út Antwerpen wer thús kommen is. Dichterlik ferwurket er it petear mei syn heit sa:

*Heit docht de dûnkere drip yn myn wyn
dy makket dat ik in wei op ierde fyn...
dat ik sels moat - libje ferantwurdzje
mei in djipper en sûmberder gewisse.*

Syn mem is dan al ferstoarn en hy wennet wer yn it hûs fan syn heit, mar fierder op himsels. Heite húshâldster set syn iten foar de doar fan syn keamer del, omdat er net mei de man oan tafel sitte wol.

Yn reäksje op de 'wylde' wize fan libjen fan syn heit is Rely sober: hy is fegetariër, in skoft lang ûnthâlder en lid fan de Rein Leven-Beweging. "Ik hou van je, maar je denkt te veel na," moat syn heit ris tsjin him sein hawwe. Yn deselde snuorje (om de 70e jierdei fan Heit hinne) skriuwt Rely it folgjende fers oer him:

De mens

*Wat denkt de een toch weinig
aan de ander
De vader wiens eer in de zoon leeft
Hij is alleen: legt zijn grijs hoofd te ruste
Nu denk ik hem daar
op z'n oude bed na een spitse dag.
Eens verdwijnen ze, die dagen
Dan is er het kortstondig
wachten voor de avond niet meer
Komt ie niet meer, zoekt ie me niet meer
Hoef ik 'm niet meer te ontlopen*

En dan is er geen wederkeer.

Dochs hat it it oantinken oan syn heit west, dat him letter noch wolris oan it gewisse komt, as er him bewust wurdt, dat er net folle fan syn libben makket. Yn 1946 skriuwt er:

*'t Werom dat nimt de rimen oan
't Werom komt út memoarjelân
Ik wit it is myn heit yn my
Hy ropt de takomst fan syn soan
Hy ropt de omkear oan.*

Heit sil him syn loaiens wolris ferwiten hawwe. Yn it lange fers 'It Frysk fan de balling', dat er op 2 septimber 1950 opskriuwt, hyt it:

*It Frysk is fan it wurk yn my
dat de lange rige fan myn
foarâlden diene,
skelt men my ek om myn loaiens
Dy adel seinget my.*

De ferhâlding tusken Rely en syn iennige suster hat problematysk west. Jo krije de yndruk, dat it famke har better as har broer losmeitsje kinnen hat fan de spanningen yn 'e hûs en al jong har eigen wegen gien is. Hja hat in oplieding ta apotekers-assistinte folge en ek as sadanich wurke. Rely syn suster hat twa kear troud west. Mei har earste man, Raoul de Senerpont Domis, hat hja trije bern krigen. Earst in famke, Emilie, dat hiel jong stoarn is (yn 1931) en doe twa jonkjes Raoul Hotze (Ronnie), berne yn 1932 en Emile (Mieleke), berne yn 1942. Hja hat yn Ynje de oarloch oerlibbe, is letter skieden en doe foar de twadde kear troud. By Rely syn ferstjerren wenne hja as Mefrou Holmberg-Jorritsma yn Arnhem. Yn syn deiboek fan 1940 hat Rely fragminten skreaun fan in 'Roman van Baty en Rely'. Dêryn neamt Rely himsels 'de dromer' en syn suster 'de beslissende'.

Oplieding

Rely hat neidat er seis jier leger ûnderwiis oan de doarpsskoalle fan Jellum-Bears folge hat, noch twa jier de gemeentlike skoalle 2 yn Ljouwert besocht as tarieding op de h.b.s.. Fan 1918-1920 stiet er ynskreaun oan it Ynstitút Poutsma yn de Weard yn Ljouwert en dêrnei hat er noch twa jier op de kostskoalle fan E.F.W. Brinkman, it ferneamde Ynstitút Hommes, yn Hoogezand west. It lêste h.b.s.-jier is Rely yn Nijmegen op skoalle. Syn learaar Nederlânsk is dêr M.A.P.C. Poelhekke, dy't in protte wurdearring hân hat foar syn opstellen. Hy hellet syn eksamen yn 1923.

Yn 1918 kocht syn heit in ezel foar him, doe't er sitten bleaun wie, wylst er him in hynder ûnthjitten hie, as er oergean soe. (By it boelguod op 'Huize Veldzicht' hat Pollo in nij ûnderkommen fûn by Tsjerk de Jong sr. yn Mantgum, dy't it bist kocht foar syn soan Tsjerk Johannes, de lettere foarsitter fan De Fryske Bibleteek.)

Ofsjoen fan dy iene kear, dat er sitten bleaun is, hat Rely de h.b.s. dochs flot dien makke. Yn Nijmegen hat er it stúdzjejjier 1924-1925 ynskreaun stien as studint Nederlânsk oan de R.K. Universiteit, neidat er op 16 septimber 1924 it gelok hân hie frij te lottsjen foar de militêre tsjinst. Ien fan syn dosinten wie dr. Jac. van Ginneken. Yn 1926 en 1927 folget er yn Arnhem in literêre leargong by dr. H. Moller. Nei't er yn 1929/30 as adspirant-sjoernalist oan it *Utrechtsch Dagblad* ferbûn west hat en yn de Domstêd ek noch in skoft as volontêr wurke hat yn de boekwinkel fan Broese komt er op 31 maaie 1931 yn Nijmegen werom.

"Welbedankt voor de correcte opvoeding", zei ik tegen menheer Leeflang, skriuwt Rely yn syn deiboek. "t Heeft weinig resultaat opgeleverd," zei hij. Ik zei: "Dat kun je niet weten."

Foarearst nimt er ôfskie fan de literatuer om him op tekenjen en skilderjen út te lizzen. Fan 1931 oant 1934 reizget er nei de Middelbere Tekenskoalle 'Kunstoefening' yn Arnhem, dêr't er yn 1932 syn l.û.-akte tekenjen hellet nei in eksamen yn De Haach. Yn 1934, nei it ferstjerren fan syn mem, sakket er foar it talittingseksamen fan de keunstakademy yn Amsterdam. Hy giet dan nei de akademy yn Antwerpen, mar jout rillegau de foarkar oan in partikuliere learmaster, dy't er fynt yn de keunstskilder Albert Thijs oan de Mechelse Steenweg. Hy wennet in skoft yn it 'Zeemanshuis' aan de Ankerrui. Op 20 july 1935 komt er út België wei wer thús by syn heit.

Selsstannich bestean?

Ut de deiboeken en de oare neilitten papieren riist it byld op fan ien dy't net goed rjochting oan syn bestean wit te jaan. Yn de tiid dat Rely Nederlânsk studearret, is er oprjocht ynteressearre yn taal en taalferskynsels. Hy hat skriftenfol oantekeningen oer histoaryske foarmen en fergelikingen tusken talen makke. Yn de Uterter jierren komt er yn kontakt mei professor A.G. van Hamel en ferdjippet er him yn it Yslânsk en de literatuer fan it eilân. Letter is it Ierlân, dat him danich yn 'e besnijing krijt. Yn 1936 skriuwt er yn syn deiboek: "Mijn plan staat vast om als kunstschilder naar Ierland te gaan en in de kleuren van Erin te schilderen, hetgeen mij gelukken zal. En dat zal mijn bestaan zijn, dan heb ik Friesland niet meer nodig. Met de herinnering aan Mamke tijd ik naar Erin. Baty kan mij daar opzoeken." En as syn heit him yn 1939 freget, wat Rely neidat hysels stoarn wêze sil, wol, antwurdet er noch: "Nei Ierlân." Op it boppeneamde formulier foar it Fryske Biografy-projekt skriuwt er: "Foar Ierlân slacht myn hert like hurd as foar Fryslân (dêrmei bedoeld de literêre kultuer)." By it punt 'Libbensferrin' jout er op: "Nocht om alles op 't hiem nei te sneupen. Gjin nocht oan learen, wol begearich nei "ynsicht". Tusken twa poalen: skilderjen en skriuwen, dan wint de iene it wer, dan de oare wer." Hy hat 'dichterjierren' ("mijn gelukkige dichterjaren 1926 en 1927", "Mijn Friese literatuur 1924-1937 en 1946-1952") en 'skilderjierren'.

Yn Nijmegen hat er omgong mei in groep jonge keunstners mei wa't er û.o. yn 1935 eksposearret en ek in literêr tydskriftke útjout ûnder de titel *Zwarte Kraaien*. Ut syn Arnhimske stúdzje jierren stamme fersen dy't opnommen binne yn it blêd *Jonge Kunst* (1931 en 1932). Fierder publisearret er yn de *Leeuwarder Courant* (yn 1928, ûnder it pseudonym J.H. Boersma), *It Heitelân*, *Sljucht en Rjucht* en *De Holder* en yn *Regeneratie*. It lêstneamde tydskrift wie it periodyk fan de saneamde PIA-beweging, in praktysk-idealistske streaming dy't om 1915 hinne ek yn Fryslân gâns oanhing hie. Neffens oantekeningen fan G.A. Wumkes hat ek Douwe Kalma konneksjes hân mei dy beweging. Nei de oarloch hat Rely Jorritsma noch histoaryske bydragen levere oan de *Nijmeegse Courant* yn syn rubryk 'Tussen Maas en Rijn'. In echte baan hat er nei syn oanstellingen as adspirant en volontêr yn Utert nea wer hân. Faaks hawwe it mei de oarlochsomstannichheden west, dy't makke hawwe, dat er net rjocht ta syn doel kommen is yn it libben, mar (erflike) oanlis en famyljeomstannichheden hawwe, tinkt my, in gruttere rol spile.

Syn heit komt yn 1942 te ferstjerren. Rely moat de neilittenskip allinne berêde, omdat it kontakt mei syn suster yn Ynje ferbrutsen is. De Dútsers foarderje it hûs oan de Payensweg yn Nijmegen. De jonge Jorritsma wennet dan in skoft op de Bergweg. Letter bedarret er by in evakuaasje fan dat part fan de stêd yn Valkenburg. Nei de oarloch fynt er in tydlik thús yn de 'Weesinrichting Neerbosch' by Nijmegen, dêr't de Fries om utens Jac. de Vries de direkteur fan is. Yn 1946 krijt er in keamer yn de Grotestraat (nûmer 22) yn de âlde benedenstêd. Oer de jierren op dat adres noteart er: "Vijf jaren leefde ik in de grotten van de Grotestraat!" en op in oar plak: "Ik had die vier jaren (1946-1950) in de oude stad van Nijmegen niet willen missen, ik ben er innerlijk rijk geworden." It binne de jierren, dat er hyltyd mear allinne komt te stean, ienselvich en egosintrysk - ek eksintriker - wurdt. In fleurich kontakt hat er yn dy tiid mei de ferneamde hurdrydster út Makkingea, Ike Nienhuis, dy't er ek in kearmannich moetet. As hja trout, userlist wurdt de toan yn de brieven oars, mar hja hâldt him trou op 'e hichte fan har libben. Har earste bern krijt as tredde namme Aurelius. Dêr is Rely wiis mei. Yn syn deiboek skriuwt er, dat ek in oare freondinne fan him syn namme oan har bern jûn hie. Troch syn oantekeningen - ek yn alderhanne boeken - te lêzen krije jo in byld fan hoe't syn bestean yn de lêste jierren west hat. Hy eidet hyltyd wer syn libben oer, lêst syn âlde deiboeken troch, makket in protte notysjes yn de marzje en begiint rychjes op te tekenjen. Rychjes fan bysûndere jiertallen, rychjes fan de minsken mei wa't er briefket, rychjes fan de freondinnen ensafuorthinne. Hy skriuwt nammen ûnder elkoar, streket letters tsjin elkoar wei en wol op sa'n wize útfine wa't by wa past, hy gûchelt mei jiertallen om: koartsein syn tizen sirkelje yn lytse rûntsjes om syn eigen persoan hinne. Oanlis om mankelyk te wurden hied er al earder blyk fan jûn; yn 1939 skreau er yn syn deiboek:

*'k Ben op mijn kamer met mijn zwarte das om
d' uitdagende lichte dingen heb ik weggedaan
alleen de donkere zijn zeker
en het tafelhout is beter dan het lichte tafelkleed
alle dingen met pretentie
heb ik in de kast geschoven
In het duister weggesloten
afgedaan
't Helle zonlicht op de velden
is niet 't mijne
Ik ben van de kathedrale*

*ijlbewaaide olmenlaan
't schroffe blad in gouden wazig nachtlucht
en het huis met
matbekalkte muren
daar tel ik het laatste leven
heelalbewust .. in 't eeuwig duren.*

En op 22 oktober 1949:

*Lit my mar in frjemden-ien wêze
sa wie it ommers dochs yn feite
berntsjes, famkes en mantsjes groetsje my
Ik ha soarch inkeld om in bytsje lette sinne
dy't te gau my ûntslûpe kin.*

Op 28 oktober 1950 nimt er syn yntrek op 'Klein Jagtlust yn Oranjewâld'. Syn kwaal, multiple sclerose, is dan al sa oanboaze, dat er ferpleegd wurde moat. Yn it lêst fan augustus 1952 ferfart Rely Jorritsma nei Ressen, dêr't er as pasjint yn 'e hûs komt by de dûmny. Dêr, tichteby Nijmegen, komt er op 1 oktober 1952 te ferstjerren. Hy wurdt yn Nijmegen begroeven op 'Rustoord' yn itselde grêf dêr't syn heit en de jiske fan syn mem yn rêste.

Fryslân

Yn it iennige stik proaza dat fan Rely publisearre is yn *De Holder* (1928, side 8) giet er ûnder de titel 'De weemoed fan d' ierde' fannijs werom nei syn bernelân: *"no bin ik man, en sjuch, de bylden fan myn bernejierren komme yn my op, sintsjend yn de nachten fan myn dreamen, om bewust te wurden by my. Dat ik wol iensum, mar net ienlik wêze sil. Dat ik leauwe sil oan de ivichheid fan de siele... Ik bin deselde as doe't ik bern wie -"*

Hy wie noch mar 18, doe't er al dichte: *"O Fryslân, hast my iensum makke / Do hast my oan dyn wide greiden bûn. / En doal ik al yn frjemde lannen rûn, / O, altiid fiel ik wer dat iensum langstme / Dat stille langstme nei dyn âlde grûn."* Fansels is dat foar in part de pose fan in puber, mar dochs wurdt yn dat jeugdferf al dúdlik, dat Fryslân benammen wichtich foar him is as eftergrûn. Fryslân is it ferlerne lokslân, mar it jout him gjin krêft of ynspiraasje. It is in 'dream fan it ferline', gjin ta dieden oanfiterjend ideaal. Yn Nijmegen hat Rely

oant 1929 ta lid west fan de krite 'Tsjalling Eeltsjes'; hy hat meisongen yn it kritekoar en sels in bestjoersfunksje waarnommen. Syn earste bydragen oan *Sljucht en Rjucht* wiene yn 1924 en 1925 ferslaggen fan kritegearkomsten. Yn de tweintiger jierren hat er persoanlik kontakt hân mei de Jongfriezen. Yn de winter fan 1927 giet er mei Douwe Kalma útfanhûs by Wike Zylstra op it Amelân. Hy hat tige persoanlike brieven fan Wike oan him bewarre. Nei de oarloch hat er befreone west mei Geart Jonkman en yn syn tiid yn it Wâld komme Tamminga, Wadman, Schurer, Ypk fan der Fear en oaren by him op besite. Hy briefket mei û.o. E.B. Folkertsma. In protte kontakt hat er hân mei de *Heitelân*-redakteuren J.H. Brouwer en Jeh. Rienstra. Benammen de lêste hat oan 'e ein fan syn libben in soad foar him dien. Rienstra hie him sels wol as 'paying guest' yn 'e hûs nimme wollen, mar Rely hat de foarkar jûn oan in plakje yn de buert fan Nijmegen.

Ut argewaasje oer it redaksjebelied by *De Tsjerne* hat er yn 1949 it tydskrift 'De gouden ingel' oprjochtsje wollen mei as redaksje Wibren Altena, Geart Jonkman, Rely Jorritsma, Marten Scholten en Anne Wadman. Kamminga soe it printsje moatte. Op in oar plak neamt er Jonkman en Spanninga syn "kompanen". Spanninga syn fers 'Wat is de wrâld in bult feroare...' (foardracht yn "De Gouden Ingel", ta Nut fan 't Algemien) (*Samle fersen*, side 347) leit wat fêst fan har kontakten.

Rely slút him oan by it Frysk Kunstnersboun en wennet op 9 septimber 1949 in gearkomste by yn it Oranjehotel yn Ljouwert, dêr't er him foarstelt as de keunstskilder "Postma". Troch syn oare eftergrûn - hy wie wol op in Frysk doarp hikke en tein, mar it Frysk wie yn elts gefal letterlik net syn mêmmetaal - en syn lange ferbliuw om utens, hat er him dochs nea rjocht thús fiele kinnen yn Fryske rûnten.

Niet vervreemd van de bodem / sta ik, toch vervreemd van het volk / Als een eenzame boom in fijn / groen van vizioenen (1939). Lykwols: "It Frysk is in woldied yn myn ynwindige," skriuwt er yn it fers 'It Frysk fan de balling' (1950).

Literêr wurk

It earste Fryske fers dat fan Rely publisearre waard, stie op 24 april 1926 yn *Sljucht en Rjucht*. Hy hie it makke op 9 maaie 1924 en dyselde simmers noch opstjoerd, mar hy ferûnderstelt, dat it lizzen bleaun is oant Reinder Brolsma, (fêst meiwurker oan it blêd, mar gjin redakteur! TSW) der wat yn seach fanwege de útdrukking 'it âlde doarp' yn de earste rigel. Sadwaande beskôget Rely sels Brolsma as syn 'ûntdekker'. Njonken in tal proaza-bydragen hawwe der fan Rely Jorritsma rom 170 Fryske fersen publisearre west yn de ûnderskate tydskriften. Ta in bondel is it net kommen, al hat Rely dêr sels wol plannen foar hân. Yn 1945 frege er yn in advertinsje hokker útjouwer syn bondel 'It Reidhintsje' útbringe woe en yn syn deiboek fan 1936 binne omslachûntwerpen foar in bondel 'Fen hûs en herne' of 'Fen hird en herne' opnommen, dy't er doe by Eisma yn Ljouwert printsje litte woe. Yn 1949 notear er, dat er yn 1951 syn Frysk wurk útjaan wol, omdat er dan 25 jier publisearre hat as 'Rely'. As titel tinkt er dan oan: 'Fuotprinten fan myn libben', 'It wie myn libben' of 'In libben fan leafde en skientme'. It iennige dat as boek ferskynd is, is de Hollânsktalige bondel *Idylle in het Nederrijk* fan 1946. Yn 1948 wiene dêr noch mar sa'n bytsje fan ferkocht, dat er de boekjes yn in adfertinsje yn *Frysk en Frij* fergees oanbean hat oan de leafhawwers. Mei freonen hat er in boek gearstald mei teksten en byldwurk ûnder de titel 'Het Nederrijk'. Mar dêr is gjin printe útjefte fan kommen.

Lykas Rely oer alles prakkesearre, hat er ek ompakt mei it dichterskip. "*De inzinkingsperioden dan schrijf ik om het leven. Die leeft schrijft niet. Zieken, monniken, lelijken, ongelukkige minnaars, onderduikers, gedeserteerden zij zijn het, die schrijven.*" (1952) "*Van dichten gesproken: Ik kan het niet anders uitdrukken - dan lîeg ik, (als ik het anders doe) d.w.z. z.g. 'gewoon'*" (1935). In Frysk gedicht wie neffens him yn it earste plak 'sfear', yn it twadde plak 'taal' en yn it tredde 'gedachte' (1951).

G.A. Wumkes neamt yn syn oantekeningen oer Rely dy syn fersen 'gedachtenflitsen van een visionaire kracht' (...) 'zijn gedichten rekent men niet tot de muzikale, zelfs niet tot de lyriek in engere zin. Niet het sonore klankrijke woord (...) 'verzen zijn aanschouwelijk' (...) 'eerder met een expressie dan met een getrouwe uitbeelding, laat staan afbeelding'. Oan Rely syn fersen is de ynfloed fan syn lektuer te fermimmen. Hy hie net in sterk eigen lûd. Skriuwt er yn syn deiboeken, dat er him mei Gysbert Japicx dwaande hâldt, dan sjogge jo yn syn wurk ek wurdsteapelingen à la Gysbert opkommen. Op Aldersielen

1949 kriget er de útjefte fan Obe Postma syn wurk ("*t is in hearlik besit*") en dêrnei fine jo Postma-eftige fersen. Ek mei Sjoerd Spanninga syn wurk binne oerienkomsten oan te wizen. Oer it generaal is it wurk fan Jorritsma net geef, mar hy hat flûnkerjende mominten, as er ferrassende bylden fynt en soms hiele moaie rigels skriuwt. Yn it twadde part fan dit boekje is besocht in tal karakteristike fersen gear te bringen.

Priisfragen

Lykas Rely fan mear dingen yn de Fryske Beweging argewaasje hân hat, hat er ek de opset fan de priisfragen dy't ein fjirtiger jierren troch de tydskriften útskreaun waarden, net wurdearje kinnen. Mei't er de beleaning te skiterich achte, hat er sels in kearmannich jild beskikber steld, sawol oan *De Tsjerne* as oan *It Heitelân*. Betingst wie dêrby wol, dat er sels mei kedize mocht oer de útslach. Yn syn neilittenskip binne brieven te finen oangeande priisfragen yn Hollân, dêr't er sels wurk foar ynstjoerd hat en kranteknipsels oer minsken dy't by testamint jild beskikber steld hiene foar literêre prizen. Sa sil er op it idee kommen wêze om syn besit ûnder te bringen yn it Rely Jorritsma Founs.

Konklúzje

Aurelius Hotze Theodorus Jorritsma hat in apart man west. Hy wie lang net sa frjemd as syn heit dy't echt nuvere oanslaggen hie, mar wol singelier. It hat him pleage, dat er altyd - ek noch nei de dea fan syn heit - konfrontearre waard mei dy syn raar paad troch it libben.

Winliken hat er in tragyske figuer west. Fansels hat er te lijen hân fan it gefoel as dichter miskend te wurden. Tal fan opmerkings yn syn deiboeken oan it adres fan Wadman, Schurer, Folkertsma en oaren lige der net om, mar dat er mei syn testamint oprjocht de bedoeling hân hat de Fryske literatuer te stypjen, dêr is neffens my gjin mis op.

Rely (selsportret)

hy is in âlde skuorre by nacht

yn moanljochtskier...

hy is in lege huzing

op in lange wier

hy is in giel ljocht

yn in nachtlke stân

hy is in minske allyk in bern

as in nacht sûnder moarn.

Tineke Steenmeijer-Wielenga

fersen fan Rely Jorritsma

Foar 't earst

Ik wit in nacht út it âlde doarp
Dat de klyster sa wûnder song;
De wylgen sêft sûsden
Foar de moanne, dy
Dôf-read oer it nijlân hong.

It hiem lei sa stil, sa fredich yn 't fjild,
Sa rea hong de moanne oer 't lân,
De klyster dy swijde;
Doe hat myn hert
Foar 't earst dy frjemde pine hân...

Sjucht en Rjucht 1926, side 184

Simmernacht

Oer it doarpke swevet in flues
En as gouden blommen prealje
Fan de dampe simmerjûn,
Stjerren yn 'e himelgrûn...

Troch it doarpke leit sa fredich
Wite wei... yn stilte... al rûn...
En myn freon en ik... wy bliuwe...
Doarmje yn de stille jûn...

Sjucht en Rjucht 1926, side 429

Lietsje fan weemoed

Giele, giele blêden falle yn 'e wyn...
dêr leit myn hiele simmerwille yn...
dy moatt' no wreed ferrûzgje,
de wyn dy moat se strûzgje.

Giele, giele blêden falle yn 'e wyn...
dêr leit myn hiele libben yn...
dy moatt' no wreed ferrûzgje,
de wyn dy moat se strûzgje.

Sljucht en Rjucht 1926, side 664

Alde jûn

Grize wylgen
Alde jûn
Wite dize
Kâlde grûn.

Stille skimer
Letter wrâld
Lyts gemimer
t Herte kâld

It Heitelân 1926, side 614

Krystnacht

De húskes se lizze sa rêstich en wyt
En boppe har ljochtet de ivichheid.

Yn de finsterkes skimert sêftich ljocht,
't Skynt út op de snie, yn de stille nacht.

No sitte der binnen wol âlden en bern,
Sellich en stil nei it beamke te sjen,

dat barnt mei kearskes, wyt en fyn,
dy twinkelje blier yn it glinsterjend grien.

No sjongt der wol in leave stim
Fan 't lytse berntsje fan Bethlehem.

- Dan geane op 't lêst alle kearskes út
en skynselt allinne it theeljocht troch 't rût.

De stjerren bloeie yn d' âlde tún
troch de wylde beammen sûzet sêft de wyn.

De heit fertelt no in âld ferhaal;
Syn stimm' is suver en egaal.

De berntsjes lústerje by de hurd,
de lytste sit by mem op skurt'.

Troch de skoarstien nûndert de wyn syn liet.
Boppe 't huske strielet de ivichheid.

Sljucht en Rjucht 1926, side 694

It reade jûnljocht

Ik wit in winterdei op 't âlde hiem
kaam út de stêd werom
it jûnljocht op de muorre
wie read.... de stiennen
en kâld wie 't yn de beammen
en op de Tsjonger heard' ik
't krassen fan hûnderten redens...
De feint dy wie jit oan it snoeien
efter yn it hôf
stil allinne... en de redens yn de hân,
bongele ik nei de Tsjonger...
swarte minsken...
en op 't lân wie 't kâld.
Ik stapte stadich...tinzend... frjemd...
en 'k hie dochs oars sa'n huverige wille.

Sljucht en Rjucht 1927, side 36

De swarte swellen

't Wie yn in frjemde stille nacht,
dat ik in famke nei hûs ta brocht.
Wy bleauwen stean by de âlde toer;
dêr fleagen de swellen om en oer,

de swarte swellen yn de stjerre-nacht.
As dy swarte swellen is dyn hier sa sacht,
as dy fiere stjerren binn' dyn eagen klear,
as de wyn oer de beammen binn' dyn hauntsjes tear.

Sljucht en Rjucht 1927, side 404

De dichter

Hy soe him sa graach
yn syn eigen húske rêde,
Lyts wentsje
yn it grut sûmber wâld.

Allinne wenje by 't lyts stikje nôtfjild
en eltse moanne syn wurk
bringe nei de fiere stêd.

Hy is jong, dy dit seit
mar syn leafde is ûnsuver
en twiveljend is syn witten
en teraffele is syn fielen.

Inkeld in fet is hy
en der kin neat skept wurde
foar jimme.

Ja, aloan befrijen is dit libben
mar mear is de stiltme
fan hûs en hiem.

O, hy leavet de stiltme fan 'e snein
as hy allinne kuierje kin
en de minsken allegearre sa fredich.

No wit hy wêrom de minsken
de westewyn leavje.
Dy komt fan de grutte see
en de see is as it hert
en de wyn is ienfâldich en fris.

De wyn nimt ús allegearre mei
en men sil net wer feroarje
wat men ienkear delskreaun hat.

De snein en de toersklok
hoedzje syn siele.

Dêrom tink ik, dat nei de dea syn siele
as de wyn om ús hollen is.
Los sân seit immen, och
sis ik, 'k fyn 't goed.

Wol skeelt it, wêr it blomte plante is
mar it bloeien docht de blom,
wol skeelt it, oft it lân besoarge is,
mar it groeien docht it nôt.

O, 'k woe sa graach, dat
jimm' dit opnimme woene
it is 't earste en it lêste
bernheid en âlderdom.

Sljucht en Rjucht 1927, side 668

Wurdt it my sa âld...

Al nachklik rûst de wyn
Om d' âlde tsjerke...
De donkere grêven
Lizze de minsken yn.

Wiene minsken fan ús doarpke,
Lizze no frjemd fan 'e wrâld,
Eltse kear wurdt der wer ien hinn' brocht
Wurdt it my sa eangstich âld...

Sljucht en Rjucht 1928, side 680

Oan de warbere fammen

*Leafde en hate is fan dit libben
mar freonskip is fan d' ivichheid.*

As ik moarnsier nei de stêd ta gean
Dan sjoch ik de warbere fammen wol stean.

Hja splitte it hout, hja spitte de grûn
Hja sjogge sa earnstich en binne sa sûn.

Wy gean nei kantoar, nei it wite pompier,
Hja bodzje yn wurk dat smoarch is en swier.

Mar myn herte, myn herte, dat lûkt nei har ta...
En dan skriemt eat, o fammen...? koene jimm' my ha.

De sinne skynt oer de delling sa read
Op it wite pleatske op de beammen sa grut.

Ik woe wol houwe it swiere hout...
Utfoet're wurde om mannich fout...

Mar myn hannen binn' breed en hja steane dernei
En by 't simmer dan nimm' se nei 't nôtfjild my mei...

O, warbere fammen, hoe dit libben my fertret...
Moarnsier en jûns let, de gong nei de stêd.

En stoarje ik mei myn eagen op it bline pompier,
Dan sjoch ik har koppen mei 't krolswarte hier.

Hja meltse de kij, hja soargje mei 't foer...
En de sinne giet de dagen de delling oer.

En it lân leit sa myld en wazich en grien...
En ik dy sit finzen yn de stêd fan stien.

Sljucht en Rjucht 1928, side 43

"De ongeschreide tranen"

Der toêt in hoarn oer de stêd
drôf en algeduerich
it folk is ellindich
it giet de wegen fan syn hert.

Stean ik op de donk're bastei
komt it oerâld langstme oer my
koe ik mar it grutte oargel
draaie foar myn folk.

Sljucht en Rjucht 1928, side 216

De pompeblêdenflagge

De reade lapen sill' jit sinke
en is dyn herte lang fergien.
Ik haw sa'n ljocht siden lape
Sêft om myn beide wangen dien.

Seachst ea yn hege wolken bloeien
sa'n strieljend wyt, sa'n suver blau?
Seachst ea wol reader blommen gloeien
yn Friezene lânsdou?

Sljucht en Rjucht 1928, side 490

Ik haw mar ien langstme

Ik haw mar ien langstme
te ferjitten, dat
ik net wit, wat ik
mei de dei dwaan moat.

Ja, ik wit it wol
wurkje, wurkje;
mar dat is net dat,
wêr't myn herte langst nei hat.

Sil ik 't sizze, grut minske
men sil laitsje en 't net leauwe...
hoe sil ik it dan sels jitt leauwe...
...ik... woe boartsje mei de famkes.

Sljucht en Rjucht 1928, side 374

Myn hert wie allyk in see

No net de rêch nei it ljocht, mannen,
De bôg' rjocht yn 'e sinne,
Oer 't hel-skimerjend wiel
De sillichheid winne.

De grutte see fan 't hert
Noch lâne wy ien kear...
Op *nije* jerdske strânen
Mar ienkear, ek net mear.

Sljucht en Rjucht 1929, side 117

De reade blom

Jongfeinten, wêr it libben yn te bloeien stiet
Har herten as rea-blommen oer de wrâld
Har herten as merken yn de simmernacht
As 't wiuwen fan de blêden ûnder moanneloft
As bloed sa read in klaproas op 't fjild
Waans gloeiend-read, swart hert yn de moannewyn trilt.

O rûzjen fan dy earste waarme maitiidsnacht
De mûnen skitteroargljend yn it moanneljocht
De fjilden wyt fan dau oer 't ljocht-sêft-gerze-grien
Doe hat myn hert sa stil en tear te lúst'rjen stien
En 't seach de pleatsen as út djippe himeldream
Dêr oer de wite púndyk, giel de stjerren stean.

Mar hark! hoe de nacht flach slacht oan 't moanneljocht
It hert fan 't folk, dat as in rea-blom oer de wrâlden slacht.

Sljucht en Rjucht 1929, side 277

Merke

It jonge nôd dat glânzget yn 'e wyn,
Dêr steane blauwe blommen te bloeien yn
De himel is heech oer it bosk op 'e top

Fan ûnder út it doarp komt muzyk nei him op
In tinte dy blinkt troch it waarm-griene beamt'
It hiem dat wurdt 'm op ienkear... sa frjemd...

Sljucht en Rjucht 1929, side 452

It âldershûs

Troch donk're blêden fonk'le in wite stjer,
Ik seach myn âldershûs en 't doarpke wer;
It ing'lekopke wyt, oer donk're dreamebeammen
As yn safolle sulvergrize dreamen.

No bloeit wol efterhûs de âlde flear
Mei blommen, rokich wyt, as hannen;
En 't âlde roazestrûkje fan alear
Doe't it lytse susterke soe komme.

Sliep wol, dy dêr myn freonen binne.
Dêr bûten fûnk'lje no de stjerren,
Dêr ienris fûnk'le de selde nacht,
Allinne tiden binne 't dy ferrinne.

Sljucht en Rjucht 1929, side 388

Simmer

Doe't de simmer kommen wie
En de blommen út 'e snie
Fan de lange wintertiid
Bloeyden yn de sinne bliid,
Waard it my om 't hert sa rom,
Smakke 't libben my sa swiet
En de dea wie lyk de wyn
As in sêft fertriet.

Sljucht en Rjucht 1929, side 532

Man en frou

Wie hy net klaaid yn sinnegiel?
En sy yn mearke-blau?
Wie hy net har glânzjende gloeiende ljocht
En sy syn waarmste ierdenacht?

Ien see, in wylde woeljende stream,
Doe wie sy de oer, de myld-bloeiende seam.
Hy it fjoer, it hege fakkeljende ljocht;
Sy de stille, hoedzjende reekwolkschacht.

Wie hy de frijheid, de dream en it liet
Sy wie de trou, en de ried en de died.
Hy it hert, en de striid en it leed
Sy wie de rêst, en syn treast yn de need.

Sljucht en Rjucht 1929, side 645

It lytse famke

It keine holtsje mei de grutte eagen,
De lytse hantsjes, o sa wyt, sa wyt.
Om lang en sêft dyn hier te streakjen,
Stil weidwaan al dat raar fertriet.

O, 'k sjoch de giele blomkes bloeien,
Dy't tusken grize tûkjes stean.
Wer ammet maitiid om myn herte,
'k Sil mei dit byld troch 't libben géan.

Sljucht en Rjucht 1930, side 404

It bloed krûpt...

Ik bin allyk in finzen dier,
Sa'n âlde, brune fottelbear,
Dy't foar syn traaljies op en del
Te dûnsjen stiet yn 't feal potsfel.

Of wol, in mûnts yn 't fiere lân,
Syn sel bekuierjend ôf en oan....;
Troch 't finster sjocht in stjerreswarm,
It bosklân sûmbert drôf en waarm.

Of wol, ien dy't yn 't oerwâld teach
En sûnt net oars as 't palmblêd seach,
Dat wiuwend tsjin de ivige jûn
Him heimich waard op frjemde, fiere grûn.

Sljucht en Rjucht 1930, side 229

De ienheid fan Fryslân

Foar d' ien is 't in izeren kiste,
Dy't jier en dei yn 't hingslot siet;
Foar d' oar in boek, dat faak betaaste,
Him letter-blyn gjin útwei liet.

No komt in ljocht de himel skoarjen,
Hoe tongertsjuster brekt dy kym.
O Friezen litt' we mekoarren treastgje,
Dit is in al te swier begjin.

Sljucht en Rjucht 1930, side 455

Brutsen dicht

*It folk is ûnder de bast sa
sniewyt as in pit fan in nút.*

Der is eat, dat it selde bliuwt;
dêrom is wûnder wêr feroare.

De toersklok let oan it ein fan 'e nacht,
de diken binn' fan ús âlden wrocht'.

Der giet nei 't noarden in paad troch it lân;
ien kant fan ús hûs hat nea sinneskyn hân.

Fuotten dy rûnen fan Jellum nei Bears,
lizze no stil ûnder moude en gers.

Mar ploaitsje in blomke yn de middeiwyn.
tink dy eltse dei de sinne yn.

Hjir op ierde, wêr ek nei ús dea
It skaad oer wite wegen keart.

Sljucht en Rjucht 1930, side 516

Hjerst

Ierde, groei no mar net mear mei blommen,
Lis dyn pracht mar del;
't Giet no alles yn dea-slomme,
Men heart gjin ljurk of swel.

De fjilden lizze yn blau-amme fertige;
Elts paad is stil en fiert nei rêst.
O, sjochst net der beammen tûke-rige
Foar 't rea-amber gloedzjend west!

Sljucht en Rjucht 1930, side 716

Wobbelke

Doe 'k lêst dat stik yn Utert
Fan Gysbert Japiks seach,
Doe kaam my 't moed omhegen
En 't stoarme yn myn each.

Want ik seach him mei syn Wobbelke
Lyk as it earen wie;
It famke froalik, jong
En 't goudslach om it hier.

Dy jûns moast ik hast skrieme
Om't dy jonkheid lang al dea...
Wylst 't lietke no, ús wangen
Nóch fernet poarper-rea.

Sjucht en Rjucht 1931, side 117

Selsferwyt

Och, al dyn rouwe begearen,
Wat hat dat alles jûn?
Do hast de leafde fersmiten
En trape tsjin 'e grûn.

Hast dyn eardere leafde fergetten
Sa fyn yn dyn leedzjende rêst,
Hast jierren oanien yn de ban fan
Dyn eigen begearren west.

Sjucht en Rjucht 1932, side 614

By 't winter - by honk

Oer de finne
Skynt de sinne,
't Is in kâlde dei
Frjemd gemiensum,
Like iensum
Stiet de pleats by my.

Op 'e romte
Ienlik blomte,
Liket snie op 't toarre gers.
Feale mieden
Tiid fan skieden
't Haad-ljocht lyk in bleke kears.

't Iis groeit staach-oan
Yn it skaad-lân,
Kolk en wiel en poel en wyk.
Jimmer djipper
Set it wetter
Swart en glêshurd as in dyk.

Efter 't glêsrút,
No't de bern út,
Is it smûk en hoar en stil.
En de frou leit;
En de snein seit,
Dat myn lok hjir wêze sil.

Lit se kluwe,
Jonge ljuwe,
Oer it kâld en wyndrich iis.
Ien moat bliuwe,
Fee en reauwe
Warje as syn libbenspriis.

By de skouwe,
By myn frouwe,
Sjogg' we strak troch 't kleare rût.
Wer foar eagen
Hoe't we teagen
Ienkear yn ús jonkheid út.

Sjucht en Rjucht 1932, side 20

Hjerstmistinzen

Ik tink jit oan de dauwige leanen
En oan de weemoed fan it earste oanbegjin.
Gjin maitiidssinne wie it mear
Boppe trochgongber tsjuster... in rúskreade sfear.

O sinnegloede, as út âlde dagen;
De wrâld ferlear ús, wy ferlearen de wrâld.
Men fielde, dat elts him weromloek op himsels.
En sa waard it herte âld.

Sjucht en Rjucht 1932, side 662

Poëzije

De stjerren lykje stikjes fjoer...
Kâld, oer de bjirken by de toer
Ferline jier, wiene de bjirken sa fyn
En de stjerren sa fier en
't Kaam om't dêr foar 't earst
Eat tusken my en dy wie.
It wie de "poëzije"
It bern fan my en dy.

Sjucht en Rjucht 1934, side 597

It âlde hûs

It docht sa'n pine, 't âlde hûs te sjen.
Hoe't alles groeid is, al sûnt jierren.
No binn' se âld, dy't doe jit bern
En âlde beammen ûnder selde stjerren.

It selde wêzen, mar it skaad
Der strûken groeide oer it hiem.
De kamp fan 't wylde noard; de stiltme
fan 't sinneljocht, hie it in ieu bestien.

't Wie mearke-poëzij, it hiele libben,
It noardske mearke der ferlittenheid
Fan grime dinnen en in ljochte sinne.
Dy't laket oer 't beamte der fergonkelikheid.

Reade rododendrondream, dêr ienris boud
Yn hoeke fan 't gazon; yn lok en piid
Foar jonge breid, jong ideaal, de moaiste tiid
Fergetten lang... en no bloeit it sa wiid.

Nei 't easten noch deselde tûn
Mei it ferfal fan al in libben lyn;
Rûnom it lânskip, earen hiem
Foar dy't der op dit stee haww' stien.

Foarby giet alles, libben, ideaal,
It moaiste, wat in minske op ierde fynt...
De simmerjûn is koart, wêryn it lampke skynt
...En it leafste, dat men hat, ferdwynt...

Sjucht en Rjucht 1933, side 421

Myn berteplak

O, dêr't men ienkear boarte hat,
Dêr moast men net te gau fandinne gean.
Sjoch dêr dat iensum bjirkje stean,
De woartels bleat, oan râne fan in gat.

Ik wit yn 't doarp sa mennich plak,
Och, in frjemde, nee, dy sjocht it net,
Mar my, my is 't in hillich plak.

It is myn hiele libbens-ûndergrûn...
En is myn libben no noch suver,
Dan libbet alles nij en puver
Yn waarm en gouden ljocht.

Sljucht en Rjucht 1932, side 760

Myn mem

Har leave wêzen is no wei
Wylst se juster hjir noch wie
Har leafde treast kende ik oant de lêste dei
En no is se sa mar gewoan: wei...

En dêr't se by my wie, jier oan jier
Al sûnt myn earste dei...
En no nei juster, dy iene dei
No is se hjoed (en foar ivich) wei.

23 april 1934

Sljucht en Rjucht 1934, side 280

Frou

In moai, rêstich, wurksom libben
Is, tinkt my 't minskweardichst bestean.
Ik sjoch syn byld no sinnebanen
Temiddei troch wolken stean.

Yn mûne wjok-steil-stil strieljen
Davert in dwerreljend ljocht
Nei de hege himelboarne
Yn de ivich-stille loft.

Ik sjoch in minske omgloare
Gean stil syn iensum paad;
Syn holle yn arbeid-soarge,
Syn foet fan leafde laat.

De heide stiet te bloeien
Sa fleurich, libbens-blau.
Hy hat jit need en soargen
Mar hat te honk... in frou.

Sljucht en Rjucht 1933, side 565

Spearjoegjen

It linich hout dat trillet m' yn de hân,
myn spear, my leaf en sa fertroud,
myn each oer 't iensum jûnlân skoot
foardat 'k 'm slingerje mei fêste hân.

Dan rinnend jou 'k my him yn lieding mei
oan't yn de sprongswaai, 'k slingerj' 'm wei,
de lette sinne yn, dy gloeit oan ierde-rân,
mar bôgjend stjit hy yn dit kâlde lân.

Sljucht en Rjucht 1934, side 756

**Oarloch?
Wat is dat?**

Wat dogge de minsken mekoar al in leed oan
yn in bline driuw, sûnder skuld.

Eitse soldaat hat dochs in mem, in suster,
al is 't mar in *stik* op it oarlochsfjild.

It libben is sa ryk oan tinzen, dwaan, memoarje,
it libben út himsels ferstjert sa sêft.

Hoe giet it dochs safier; de Dea, dy wrede hearsker,
hat Dy dan mear gehoar as libbens geve kreft?

Sljucht en Rjucht 1936, side 34

Jellum

O, hoe 'n langstme soms,
om it âlde hûs te sjen,
de simmer op it hiem,
wêr't ik faak boarte as bern.
De plakken fan it ûnrant wit ik krekt,
en hoe't it paad by 't simmer dêr yn naden brekt.

En kamen we fan in (seldsume) reis wer thús,
dan gau nei it túntsje sjen, hoe't it west hie sûnder ús.
'k Wit noch de giele printen op it hiem;
dêr hie de knine-stjelp te lang fergetten stien.

By de tsjerkebuorren wit ik goed de sinteldyk;
dêr stje yn 't skaad fan 't âlde hôf it gers sa ryk.
'n Mei repen bast beflarde beam stie dêr yn deade trêft;
der stieken ivich deade tûken troch it wetter fan de grêft.

Hoe wie de mai-tiid dêr sa bloeiend en sa prûs!
Mei Grytsje socht ik giele kikkertsblomkes
op it moas foar hûs.
En fan de sânbak dêr sei Abe fan,
dat as men trochgroef, kaam men troch de ierde yn Japan.

Wêrom moatt' wy dochs fuort en dêr sa fier fandinne?
Men kin de ierdkloat en de dea dochs nearne ûntrinne.
My jout it de eagen wer it ynderlik sjen,
dêr wêr ik it lân en it ljocht fan jongsôf ken.

Sljucht en Rjucht 1936, side 379

Oan Jan Knilles Piter Salverda syn neitins

Mei rôze stiennen fan ellinde
bou ik myn earbied foar dy,
dy't yn 't Fryske lân wurch waardst
en foar 't lêst dy opjoechst, op de wjokken
fan ing'le poëzij, sa dyn kennen
rêdend út de materiële ûnmacht,
wêrboppe de jûnstjerren fan dyn lok
strielen, mar wêryn do beklomme
bist as in stikje iis... op in hjerstmismoarn
yn 't âlde Wûns. - In kâlde stien
stiet no dêr foar dyn neitinken.
Wy drage dyn ellinde, as rôze
stiennen oan, foar in ivich honk.

Sljucht en Rjucht 1936, side 741

De skilder

In grut gefoel, dat yn in skamp fan kleur him bekend.
Net it twingende wurd fan de dichter;
hjiir de kleur, dy't tsjûget - fan de striid,
dy fochten wurdt mei it ivige
om it wat lok te ûnfytmanjen.
Yn dy wraksel wurdt de eale minske
wol tige wûne en faak mei blinens slein.
Mar hokker striid is weardiger
te striden as dy mei
it ûnberikbere, it net kende,
it ûnskepene?
De dichter slacht mei it wurd,
de skilder fjurret mei syn glânzgjende
kleur; hoe dogge dy wapens harren selme leed!

By it skilderij giet it dêr om, oft it dy
oansprekt, oft it eat yn dy opropt;
't mei dan wêze langstme of wat oars...
Sjoch, hoe't de skilder wurket,
dêroan silst witte, oft der fochten wurdt.
en in striid is de skeppingsdied.
(De glêde liniaalminskten moatte we net hawwe).
Wy moatte jimmer de keunstner
hawwe, dy't syn libben ferslacht,
en sels neat oerhâldt.
Der binne mar twa mooglikheden:
jaan of net jaan; healjaan is beider skeal!

Sjucht en Rjucht 1936, side 561

Ut âlde dagen

Oan âlde dagen
Yn Fryslân
tink ik,
Sideplakboartsje
om 't hûs
yn de jûn.

't Sjen al, jildt.
Wêr soene de
útfanhuzerkes sitte?
By de foarein
efter 't
sniebeikesperk?

Efter 't bargehok
by de finne, nee!

By 't stâlt
efter de hage?

Hear ik no roppen?
Gau sjen - mar
by honk is neat.

No slûp ik
oer de jûnkoele hôf
lâns de stille
bûthúsmuorre.

Wêr sitte se dan...
Yn 'e hûs meie se net!
Ek net yn de skuorre.

Dêr... foar troch hage
by de hameie skimert
eat...

"Ja, Rimmerke, ik
sjoch dy wol."

"Rimmerke,
tilmerree
fan ien, twa, trije!"

Dy ha 'k ôfwûn,
ja, ik ha har sjoen,
No binn' de oaren grif
efterhûs omrûn...

'k Doar derhinne,
dêr hear ik rinnen,
roppen "Rely,
tilmerree, fan
ien, twa, trije!"

Laitsje...
Sjen of se 'r binne.
Wat kinne
dy famkes
dochs ferdeald hurd
rinne...

No, Rimmerke
moat siikje...
Kom..., stil...

-----
ien en tweintich...
twa en tweintich...

Krij op!....

Sljucht en Rjucht 1938, side 369

As de Dea no oan myn doar kaam

As de dea no oan myn doar kaam,
soe ik freegje: "Wachtsje jit efkes
oant ik myn lytse freondinne groetsje,
dy wennet hjir neist..."

En as de dea dan wer kaam,
soe ik freegje: "Wachtsje jit efkes,
dat ik dizze bal oan myn lytse freondinne bring;
dy hat se fergetten doe't wy meiinoar boarten."

En as ik te'n lêste gjin manear mear ta ûntflechtsjen wist,
soe ik skrieme, en myn triennen
soene rinne, oant se in stream waarden
en dy stream soe in see wurde en alles meifiere.

Sljucht en Rjucht 1939, side 197

Trije dichters yn dy!

Earst skriuwt men om de namme, by de kunde,
En dat men dy sil romje,
En wat der fammen oandacht haget,
sadat men weaget, en, de kimen tromje...

Twad, skriuwt men om eat op te bringen,
Ut fier ferline, fan ûnbewende wegen,
En sels is men ferwûndere, fan it sjongen,
Oan de ûnbekende oermacht ûnderhevich.

Tred, komt it fiere, frjemde, tichteby,
En it eigene wurdt trochskinend en ferklearre.
men jout it "hâld foar 't sels" oan lyk wa wei,
Dêrom, dat hja meilibje en net ferdjerre.

Frysk en Frij 1948, nûmer 48

Dreamkeninginne

Swiete sliep, wat nimsto hoeden
Alle lêst en soargen wei,
Leafde, út de djippe noeden,
Glimket yn de dreamedei.

Wie hja deis in earmtlik famke,
dreamen rieden hearlik foar
En hja wie in keninginne
Yn de iere moarntiidsглоar.

't Fûnkele fan rea-robinen
Oer de skimer fan it lân
En in prins yn hermelinen
Joech har sêft syn sterke hân.

En dan yn de dei ûntweitsje,
Dalik wachtet wer it wurk.
Mar, sjoch hoe't dy blommen laitsje
En de sinne sjocht troch 't swurk.

En oer alle wrâldske neden
Glimket hope jimmeroan.
Alle libben hat syn reden
En it lok komt mei ferstân.

It Heitelân 1947, side 164

Foar dy hat it skaad, mar ien byld

Foar dy hat it skaad, mar ien byld,
Jousto it tiidlik ljocht folslein -
Myn namme op de swarte list
Is as in skriuwsel op it dûnkere iis - ferflein.

Mei sêfte fabergriffel op in laaike skreaun
Sjoch ik dêrfoar, dit koart beskie.

Wa hâldt, yn my, troch keunst,
It libben yn in grins,
mei fine rank fan stosel,
kryt of snie?

It Heitelân 1948, side 77

De earme skilder

De earme skilder klaget by syn doeken;
Hy kin se net mear sjen en jout se wei
Want wat hy seach as stream fan 't paradys
dat giet no dea yn 't doek oan him foarby.

Hoe docht in earme út it lok syn kar!
No stiet er by in keale tombe:
Och, wat er seach, hy dreamde dat er 't bylde
mar dat *ferbylde* hy him mar.

It Heitelân 1950, side 69

De ûnderstêd fan Nijmegen

*Ik moat it wol dwaan, dan skuort it los!
Skuor ik in stik taal los, út de omklamming.
(Redbad)*

Der is frysk folk mank, by dit folkje fan de ûnderstêd.
Dy't alle dagen, yn myn útsicht, op it ferdylge stik boartsje.
Stil, hast steatlik, rinne se yn harren felreade manteltsjes.
Se ha gjin aan fan harren eigen moaie ljochte hier.

Soe dit net sa'n bytsje de wei nei Bethlehem wêze?
En alle skriklike wrâldfragen treast?
Wûnderlik betinken, dat lykop mei harren boartsjen
Ek ús dagen oer harren kearpunten glide.

It Heitelân 1950, side 67

Oan Ike, Fryslâns hurdrydster, doe't hja, 4 april 1950, boaske

No is 't foarby, fanke, mei 't hurdriden.
Wy wiene as Eskimo's, op Makkingea's hichten
en hearden it bom-iis yn de lange tochtsleatten
rommeljen, it libbene wetter fan in kommende
maitiid wûnderlik sjongen yn it ferhoalene.
De earste koblomkes seagen wy yn de wiete
greide op de earste plakken dy't ûntteiden.
Bliid wiene wy dat it iis fan de tsjustere nachten,
ôfskode en wy wer oer de ûnfruchtbere sânplaten
de streken grien seagen, wêr it mylde ljocht oan-
slach fûn, wêr it libben wenje koe.
De hurde winter fan dyn libben is foarby.
it skrilte ljocht fan de oerwinning is dwêst ta in
dûnkere, gouden fersonkenheid.
It evene wetter linet oan de swarte hoalling der wallen.
It lân is syn griene breid.
De wylgen binne ljochtgriene gerdinen, wêrefter
de lette sinneloft út roazige wolkens skynt.

It Heitelân 1950, side 87

De Slagtedyk

Us hiem lei oan de âlde Slagtedyk
Dy't oer Tellens en Feins, nei Achlum bôget.
De munten der Romeinske Keizers wol ik rêste litte,
ik wit net, hoe't se yn dat nestke fan âlde seeskulpkes kamen.

Ik kin wol fantasearje, hoe't it gouden jild fan Nero,
de sulver-stikken fan Marcus Aurelius iennis
Op Rome's tafels fonkele ha, en dêrnei begroeven
Yn de mollebulten fan terpen en wieren oan de Middelsee.

It witten haw ik allinne, fan ús eigen libben.
Fan ús hûn Caesar, wêr't wy in grêf foar dolden,
Doe't er stoarn wie, en op dat plak wylde bargetosken fûnen,
En oerâlde stiennen fûndaminten ûntdieken.

Witten haw ik allinne fan dat ús hûnen,
Nero (in falsken ien), Bruno en Juno hieten.
En ús swarte ezel Apollo; mûlk wol,
Om't er sa jammerdearlik mâl balte.

Witten haw ik allinne fan it tuija-grien,
De hagedissen en it wûnderwite byldsje,
Dat ik net ferjitte kin neist de middagen
Dat wy as bern read omrâne koblomkes sochten.

Jimmer op 't nijlân, groeven wy dy út
Mei hiele pôltsjes klaai, wêryn de woarteltsjes sieten
Om se oer te bringen nei ús túntsje yn de blikke,
Efterhûs, yn de hoeke fan de ligusterhage.

Ja, 't is my wol, oft ik yn oerâlde tiden
Dêr earder west ha, mar 't is sa skimerich
En wreed fan offersjinst, dat ik hoopje
Dy fisioenen net wer dreame te moatten.

Leaflik is it libben fan de eale minske
Hy wit te hantearjen, hy smijt
De rûge eleminten ta wêzentlik guod,
Dat in treastlike mylde skyn útjout.

It Heitelân 1950, side 90

Nei it Westerhûs te stikelstekken

Op de dokkerjende haaiwein, mei Postma mei,
Nei it lân by it Westerhûs.
Dêr seach men fan fierren de poarte fan Bears;
Dat wie eat fan it paradys.

De bûterblommen, de bûterblommen;
Dat is it heimnis, dat ik net ûntriedselje kin.
"Har tril oerfrediget it leauwende fjild;
de fierte is fan har lok besyld."

Komt it, om't it sa lang al wie?
Dy stille fierens fan it lân?
Dy spitse tuorkes, wa ken se derút?
Men ferjit it dochs jimmeroan.

"Ja, dat is Weidum, en dat Mantgum, mar
Dy dêr fierder?" "Dat bin Littens en Baard.
En fan Tsjom, dy kinsto hjir ek noch sjen;
Dy ljochte, grize, dy lange pin.

Dan is men ek hast oan Frjentsjer ta,"
"Wat leit dat dan tichtebij!"
"Ik tink, fanôf dy skuorre-naal,
Dan koesto de see wol sjen."

En men seach nei in inkelde bûterblom,
Doe't Postma mear nammen sei,
men stoarre nei dy ile pin fan Tsjom
Hoe fier as Fryslân lei.

't Wie oft men simmers lang wenne hie
Yn 't fan beammen beskade Fûns.
Dat men wenne, op Tritsum, Laakwerd en Koum;
Ja, ienkear sels op 't Westerhûs.

Op Hessens, op Wammert, op Hatsum, op Wier.
Op tûzen plakken, yn tûzen jier.
Mûlk kaam men wol altyd, op 't earste werom...
En doe... siet er, in flintêr, op dy bûterblom.

It Heitelân 1950, side 187

It Frysk fan de balling

It Frysk is ryk, it is in tovertaal,
as poarperen wolkens oer de Cordilléras,
stean ik ek op de sodzige boaiem fan izeroer
tusken de kattendurten fan it kwadernaat.

It Frysk is in woldied yn myn ynwindige,
it stik, dêr't ik de Mérimos weidzje,
dêr it gers ticht en fyn is en trochweefd
mei de blommen fan it paradys.

Stean ik ek yn skurve lapen,
dêr it bleat as peslein trochhinne kipet,
en hâld myn waaiende snoer oan de wyn
dêr tusken swarte wieren gjin byt is.

Wanhoopte ik ek by in kop kofje
en by de warberens sûnder hert,
it Frysk hat syn ferve yn my
as it pearske reinen yn de Los Andes.

It Frysk is yn my lein
mei tûzen lytse bytsjes,
as roaze ballontsjeheide
yn de skreefkes fan de klingen.

Skelt men my ek foar húchler
yn de warandes fan Cuàdor,
ik hâld de tried fêst
wêr de lapen oan útskuorre.

It Frysk is fan it wurk yn my
dat de lange rige fan myn foarâlden diene;
skelt men my ek om myn loaiens
Dy adel seinget my.

Dêrfandinne kin ik alles begripe,
it rint my by de piip yn en by de mouwe wer út,
skimmelt it hier my ek oan de sliepen
ik hear oeral, wat my "leave" nearmt.

It Heitelân 1950, side 236

It fanke by de Cunera-toer

'k Rin simmermiddeis sa faak nei de Ryn
de sinne is dan hjit as in ûn,
yn de strjitsjes is it sa hoar en fyn
dat men leafst mar hoasfuotling rûn.

Dêr sit ik en dream en skôgje de Ryn
en de hege Cunera-toer;
dy hat fan ljochte stien in kroan,
de sêge wiuwt fan har oer.

't Is as in boek mei wite blêden,
de sucht fan de Ryn slacht se om;
sa tear en trochljocht bin de skaden,
op de wâl bloeit de giele blom.

Ik moat dochs ynlik dêrnei harkje,
it ferhaal giet sûnder dat ik it wol,
no binne de blêden kleurich betekene,
se stean mei letterkes krol en fol.

It Heitelân 1951, side 197

It Skoatster kroantsje

De Skoatster wykoppen binne Jiskepûster,
mar do sjochst in kroantsje yn har hier.
En do sjochst in rinkje mei in roazestien,
oan in hân as fan in prinsesse.

O, ried hja foarby yn in fergulde wein,
it die my neat, mids al it jûchhei.
Mar no't hja tsjinnet yn nederich goeddwaan,
ropt it in wûndermoal mearke yn my.

It Heitelân 1950, side 258

Sirkus

Sjoch, hoe't de clowns de piste yn tûmelje yn 't fallen behurde,
as it hekwurk oprjochte wurdt fan de liuwe-kouwe
of, de equilibre-line spand, mei katrollen en touwen
as de matten útrôle of de trapezetouters losheakke wurde.
Middeis en jûns yn de fleur fan 't jûchhei -
de earmoed ferlaitsje yn de keninklike dei
hûndert kear itselde wer, skrieme troch wetterspriten
mei reade pruken, skurve rútsjese habiten.
Sjoch harren as ferdiene mannen gear,
as de wite hynsten skelle-rûzeljend keare:
de kop yn 't straffe helter, moannewapperjend tûrneare.
De kapel spilet feestlike rôfdiermeldijen,
in hegeskoallerider lit syn hoars dûnsje sabeare,
ynhâlden ammet de mésyk, folget him hearsum en mijen.

It Heitelân 1951, side 200

De gettenizeren lantearnen fan "Klein Jagtlust"

it testamint

Ik ken de jûn fan it symmetrysk hûs, dat ik hjitte soe
Om de gettenizeren lantearnen by de stoepe oan te stekken.
Foar it hûs mei de latsjebliken en de spjirrebeammen yn tobben.
't is de jûn, as de fealens fan it hiem troch it hûs leit.
Se soene barne per gratia fan in ynderlik gerjocht,
Net foar in ljochte gong en drokke keamers fan in feest.
Se soene barne, sa't it like, omdôch...
Mar dy't it seach, hy wist it troch de jierren noch.

It Heitelân 1951, side 5

July-snein op "Jagtlust"

De sinne dy't my fanôf it jura ken,
en de ferwielbeam dy't in himelske snein begjint,
en it lytse fûgelt, alles meimelkoar,
it hat my wer sa yn it Fryske yn
dat ik neat oars mear betinke kin,
as wat ik waard en wat ik bin:
yn himelske eagen fan sinneskyn
by in boumantsje-wipsturt oandachtich yn 't grint,
in ka yn 't gazon, dy't glânzgjend ferrint,
in swierjende mich, gerdyntsjes, blyn,
myn eigen needlot dat my berint -
in clown, yn de preal fan in sirkustint.

De Tsjerne 1952, side 177

Testament van de heer A.H.Th. Jorritsma te Oranjewoud, d.d. 8 Maart 1951. Kantoor van W.G. Gramser, Notaris te Noordahuizum.

Heden de achtste Maart negentienhonderd een en vijftig, verscheen voor mij, Willem Gerrit Gramser, notaris in het Arrondissement Leeuwarden, ter standplaats Noordahuizum, in tegenwoordigheid van de nader te noemen twee aan mij, notaris, bekende getuigen:

de heer Aurelius Hotze Theodorus Jorritsma, schrijver, wonende te Oranjewoud onder Oudeschoot, Prinses Wilhelminaweg nummer 73, aan mij, notaris, bekend, die na vroeger, buiten de tegenwoordigheid van getuigen, zijn uiterste wil zakelijk aan mij, notaris, te hebben opgegeven, tengevolge waarvan ik, notaris, het opstel daarvan heb doen schrijven, thans die wil, alvorens de voorlezing daarvan is geschied, nader zakelijk en in tegenwoordigheid van de getuigen, aan mij, notaris, heeft herhaald, waarna door mij, notaris, in tegenwoordigheid van de getuigen aan de comparant voorlezing is gedaan van de bewoordingen waarin zijn uiterste wil is in geschrift gebracht, luidende als volgt:

"Ik herroep alle vroegere door mij gemaakte uiterste wilsbeschikkingen. Ik wens bij deze op te richten de stichting "RELY JORRITSMAFONDS" gevestigd in de gemeente Baarderadeel.

Als kapitaal voor deze stichting zal gelden mijn gehele nalatenschap. Ik benoem deze stichting daartoe tot mijn enige en algehele erfgename.

Het doel van de stichting is het bevorderen van de Friese letterkunde.

Het bestuur van de stichting wordt gevormd door het bestuur van "de Fryske Bibleteek" en zo deze niet meer bestaan mocht door Burgemeester en Wethouders van de gemeente Baarderadeel of welk openbaar lichaam daar ooit voor in de plaats mocht komen.

Het bestuur zal gemeld doel nastreven door het netto inkomen van het fonds (behoudens na te noemen beperkingen) te bestemmen als prijs voor twee, ieder jaar in te stellen prijsvragen voor Friese letterkunde, te weten: één prijsvraag voor vrije Friese gedichten, welke prijsvraag beloond wordt met een/vijfde gedeelte van de betrekkelijke jaarlijkse netto opbrengst van het fonds en één prijsvraag voor beknopte verhalen in Fries proza (zogenaamde schetsen); welke prijsvraag beloond wordt met vier/vijfde gedeelte van de betrekkelijke jaarlijkse netto opbrengst van het fonds.

Deze beloningen worden voor ieder onderdeel afzonderlijk verdeeld onder de vijf beste inzenders voor ieder onderdeel en wel voor ieder voor gelijk deel of zo er minder dan vijf inzenders voor één of meer onderdelen zijn, voor degenen die in zonden, tenzij de jury van oordeel is, dat de inzenders, die voor een beloning in aanmerking komen, niet geheel voor de in uitzicht gestelde beloning behoren te komen. (Alleen de kwaliteit van het ingezondene, gekeurd op zijn letterkundige waarde zal op een dergelijk

besluit van invloed mogen zijn.) Het bestuur is vrij krachtens een dergelijk besluit vrijkomende gelden een bestemming te geven mits deze bestemming is overeenkomstig het doel van het fonds.

De keuze van de vijf beste inzenders voor ieder onderdeel zal - zonder dat hoger beroep of enige actie mogelijk is - worden gedaan door een jury van drie scheidsmannen, te benoemen door het bestuur van de stichting, bij voorkeur bestaande uit twee redacteurs van Friese tijdschriften en een bestuurslid van een instelling welke de Friese letterkunde steunt of bevordert.

Eén bestuurslid van het fonds mag als jurylid optreden. De juryleden ontvangen ieder vijf en twintig gulden per jaar voor hun werkzaamheden.

Ieder jaar, nadat de netto opbrengsten van het fonds zijn vastgesteld, zullen oproepingen geplaatst worden in die bladen, welke daarvoor volgens het bestuur in aanmerking komen, om te dingen naar de beide prijzen. In deze oproepingen zullen de voorwaarden in het kort worden vermeld, speciaal ook de termijn waarvoor de inzendingen binnen moeten zijn. De voorwaarden worden door het bestuur vastgesteld overeenkomstig het doel van de stichting. Deze moeten aan eventuele gegadigden na daartoe gedaan verzoek, volledig worden medegedeeld, waaronder ook behoort het vermoedelijk te verdelen bedrag voor iedere afdeling, waarvan de verhouding dus steeds een (voor gedichten) staat tot vier (voor zogenaamde schetsen) zal zijn.

Dadelijk na het verstrijken van de termijn gaat de door het bestuur ingestelde jury zijn taak beginnen, welke taak zo spoedig mogelijk moet zijn voltooid.

De leden van de jury worden elk jaar opnieuw benoemd. De leden kunnen te allen tijde, dus ook indien zij hun taak niet naar behoren of niet tijdig genoeg vervullen, door het bestuur worden ontslagen, welk bestuur dan voor aanvulling zorg draagt.

De uitslag van het werk van de jury wordt dadelijk na de vaststelling openbaar gemaakt in dezelfde bladen als de oproepingen geplaatst zijn, terwijl de prijswinnaars zo mogelijk, aan hun persoonlijk adres bericht ontvangen.

Dadelijk na deze berichten moet het bestuur de uitbetaling van de uitgeloopte prijzen doen plaats hebben."

Na welke voorlezing door mij, notaris, in tegenwoordigheid van getuigen, aan de comparant is afgevraagd of die bewoordingen voor hem duidelijk zijn en zijn uiterste wil bevatten, waarop door de comparant, mede in tegenwoordigheid der getuigen toestemmend is geantwoord.

Waarvan acte in minuut. Verleden te Oranjewoud onder Oudeschoot op de in het hoofd dezer vermelde datum, in tegenwoordigheid van de heren Johannes Douma, zonder beroep en Sible Andela, rustend arts, beide

wonende te Oranjewoud onder Oudeschoot, als getuigen. Onmiddellijk na gedane, algehele voorlezing is deze acte door de comparant-testateur, de getuigen en mij, notaris, ondertekend.

A.H.Th. Jorritsma. Joh. Douma. S. Andela. Gramser.

Uitgegeven voor eerste afschrift door mij, Auke Sybenga, Candidaat-notaris, wonende te Dokkum, waarnemende het vacante kantoor van de notaris Willem Gerrit Gramser te Roordahuizum, de 28 Maart 1951.

[Stimpel fan Notaris W.G. Gramser en hantekening fan A. Sybenga.]

de Rely Jorritsma-priis

De Rely Jorritsma-priis

Oersjoch fan it bebroande wurk, de publikaasjes, it tal ynstjoeringen, de plakken en data fan de priisútrikkingen en de gearstalling fan de karkommisjes.

It neifolgjende jout per jier in oersjoch fan it bebroande wurk mei dêrby foar safier't dat te efterheljen wie, ynformaasje oer wêr't dat wurk publisearre is. Allinne as in bebroand wurk net publisearre is yn in útjefte dy't ta stân kommen is ûnder auspysjes fan it Rely Jorritsma Founs, is besocht om de publikaasje op te jaan dêr't it wurk foar it earst yn ferskynd is. Yn alle oare gefallen is allinne de troch it Founs besoarge útjefte opjûn.

By de opjefte fan de gearstalling fan de karkommisje is de lêstneamde persoan it lid dat yn dat jier syn funksje fan karkommisjelid delleit.

Oant no ta waard de Rely Jorritsma priis 38 kear útrikt. Yn 1955 foar it earst en op 3 oktober 1992 foar de 38ste kear. 2 oktober 1993 sil de priis foar de 39ste kear útrikt wurde. Der hat gjin jier west dat de priis net útrikt waard. Betiizjend is dat de prizen dy't útrikt binne tusken 1955 en 1979 oantsjut wurde as de prizen dy't wûn binne yn de priisfragen útskreaun yn de jierren dy't oan de útrikking foarôfgeane, wylst fan 1980 ôf mei dy gewoante ophâlden is. As de âlde manier oanhâlden wie, dan soene wy by de útrikking op 2 oktober 1993 oansteande prate moatte oer de prizen dy't wûn binne yn de priisfraach oer 1992! Ien en oar hat te krijen mei it prizejild. De rinte dy't wûn wurdt oer it jier foarôfgeand oan de útrikking beskiedt it prizejild. Sa is bygelyks de rinte oer it Rely Jorritsma-kaptaal fan 1992 beskiedend foar wat yn 1993 oan prizejild útkeard wurdt. Yn it oersjoch is oansletten by hoe't de prizen oantsjut binne. Om't, lykas oanjûn, yn 1980 de priis neamd waard nei it jier dat de priis ek útrikt waard, ûntstie in brek yn de telling. Om dy reden stiet by it jier 1979 dat de priis net útskreaun waard. De priisfraach, wêrby't it prizejild dat wûn waard út de rinte oer 1979 wurdt dan net mear de priisfraach 1979 neamd, mar hyt de priisfraach 1980, dus nei it jier fan útrikking.

1954

Fersen:

O. Postma, 'Fan de fjouwer eleminten', s. 9-10;
Hein F. Faber, 'De rounte', s. 11;
Inne de Jong, 'Yn lyts bistek', s. 12-13;
Dam Jaarsma, 'Allinne', s. 14;
S.S. de Jong Dsn., 'Sonnetten', s. 15-17.

Ferhalen:

G. Mulder, 'Om de romte', s. 21-32;
Y. Poortinga, 'Hinkjend yn 't Paradys', s. 33-57;
Baukje Fokkema, 'De susters', s. 58-67;
Hein F. Faber, 'Mislearre reis', s. 68-80;
P. Akkerman, 'De hinnebuorkerij "Aurora"', s. 81-88.

Publisearre yn: *Twaris fiif. Fersen en sketsen bebroand yn de priisfraach 1954 fan it Rely Jorritsma Founs*, Snits, Brandenburgh en Co., 1955.

Ynstjoeringen: 26 fersen en 31 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 22 septimber 1955.

De karkommisje bestie út: G. Dijkstra, J. Piebenga en U. van Houten.

.....

1955

Fersen:

A. Jousma, 'Trije roundelen', s. 187;
Marten Sikkema, 'Oantinken', s. 187;
Ella Wassenaer, 'Brân', s. 187.

Publisearre yn: *It Heitelân. Algemiens Frysk Moanneblêd*, 34e jiergong, 1956.

Ferhalen:

P. Akkerman, 'De brânstifter', s. [7]-18;

W. Cuperus, 'S.D.G.', s. [19]-29;
Inne de Jong, 'Yntermezzo', s. [31]-48;
R. Leenstra, 'De wiksel', s. [49]-56;
P. Terpstra, 'Beatrix', s. [57]-74.

Publisearre yn: *Mei de pinne helle. De tsien bêste sketsen út de priisfraech 1955 fan it Rely Jorritsma Founs*, Snits, Brandenburgh & Co., [1957].

Ynstjoeringen: 26 fersen en 31 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 23 juny 1956.
De karkommisje bestie út: K. Fokkema, G. Dijkstra en J. Piebenga.

.....

1956

Fersen:

A. Jousma, 'It sil allegearre wol gewoan wêze', s. 9-10;
Y. Poortinga, 'Wylde balsem', s. 11;
Marten Sikkema, 'Mearke-dei', s. 12.

Ferhalen:

J. Bilker, 'De Jacqueline-bocht', s. 13-26;
Hein F. Faber, 'Weromfoardere', s. 27-34;
Geart Jonkman, 'Ik haw dy leaf, dat is 't him', s. 35-49;
A. Jousma, 'De mantel fan de profeet', s. 51-67;
G. Mulder, 'Fuort net op 'e knibbels', s. 69-76.

Publisearre yn: *Dûbelde Hael. De fersen en ferhalen bikroand yn de Priisfragen 1956 en 1957 fan it Rely Jorritsma Founs*, Snits, Brandenburgh & Co., [1958].

Ynstjoeringen: 13 fersen en 17 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 9 juny 1957.
De karkommisje bestie út: H.J. Brouwer, K. Fokkema en G. Dijkstra.

1957

Fersen:

Tsjits Peanstra, 'Fiif fersen yn memoriam', s. 83-84;
Durk van der Ploeg, 'Apel en hout', s. 85-88;

Jo Smit, 'Ein', s. 89.

Ferhalen:

Hein Faber, 'De fuotleasten', s. 91-105;
G. Mulder, 'De grêven sille iepene wurde ...', s. 107-113;
Y. Poortinga, 'Tristan yn it deadelân', s. 115-131;
P. Terpstra, 'De stien', s. 133-142.

Publisearre yn: *Dûbelde Hael. De fersen en ferhalen bikroand yn de Priisfragen 1956 en 1957 fan it Rely Jorritsma Founs*, Snits, Brandenburgh & Co., [1958].

Ynstjoeringen: 17 fersen en 22 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 10 maaie 1958.
De karkommisje bestie út: G. Brouwer, H.J. Brouwer en K. Fokkema.

.....

1958

Fersen:

Tsjits Peanstra, 'Diminsjes', s. 9-10;
Durk van der Ploeg, 'Ut it hûs fan de sliep', s. 11-16;
Jo Smit, 'Hjerst', s. 17-18.

Ferhalen:

P. Akkerman, 'Hûndert kilo plastic', s. 19-32;
A. Jousma, 'Goadejefte', s. 33-49;
G. Mulder, 'Frou foar freedts', s. 50-62;
Tiny Mulder, 'Nachttrein nei Chicago', s. 63-73.

Publisearre yn: *Mantgumer mijtte. De fersen en ferhalen bikroand yn de Priisfragen 1958, 1959 en 1960 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga N.V., 1962.

Ynstjoeringen: 4 fersen en 25 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 6 juny 1959.
De karkommisje bestie út: H.K. Schippers, G. Brouwer en H.J. Brouwer.

.....

1959

Fers:

G. Mulder, 'Stêd', s. 81-82.

Ferhalen:

P. Akkerman, 'Ien misstap', s. 83-91;

G. Jonkman, 'De Ieffert gean de kleuren op en del', s. 97-107.

Publisearre yn: *Mantgumer mjitte. De fersen en ferhalen bikroand yn de Priisfragen 1958, 1959 en 1960 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga N.V., 1962.

Ynstjoeringen: 18 fersen en 23 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 28 maaie 1960.

De karkommisje bestie út: A.M.C. van der Minne-Buma, H.K. Schippers en G. Brouwer.

.....

1960

Fersen:

G.G. Brouwer, 'Pakhúsfeint', s. 117-118;

J. Dotinga, 'âldershûs', s. 119.

Inne de Jong, 'Moarnstjerre', s. 120;

Durk van der Ploeg, 'Profeet', s. 121.

Ferhalen:

M. Apperloo, 'It andert', s. 122-141;

G. Jonkman, 'Dou nei hûs... Gij naar Irnsum', s. 142-150;

P. Terpstra, 'It forhael', s. 151-164.

Publisearre yn: *Mantgumer mjitte. De fersen en ferhalen bikroand yn de Priisfragen 1958, 1959 en 1960 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga N.V., 1962.

Ynstjoeringen: 17 fersen en 23 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 27 maaie 1961.

De karkommisje bestie út: T.J. de Jong, A.M.C. van der Minne-Buma, H.K. Schippers.

.....

1961

Fersen:

Jan Dotinga, 'Unbiwenber forklearre', s. 9;

Anne Jousma, 'Redbads dea', s. 10-17;

Tiny Mulder, 'beam fan it biminnen', s. 18;

Tsjits Peanstra, 'Israël', s. 18-19;

Tjitte Piebenga, 'Duet foar dy', s. 21-22.

Ferhalen:

Hein Faber, 'It koarte forheftige libben fan Pomarius de Jager', s. 23-31;

A. Jousma, 'Reis nei Switserlân', s. 32-44;

Tjitte Piebenga, 'Boartsje mar', s. 45-50.

Publisearre yn: *De souwe treast. Fersen en ferhalen bikroand yn de priisfragen 1961-1965 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga n.v., [1969].

Ynstjoeringen: 19 fersen en 22 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 16 maaie 1962.

De karkommisje bestie út: J. Noordmans, T.J. de Jong en A.M.C. van der Minne Buma.

1962

Fers:

Tiny Mulder, 'brief encounter', s. 59-60.

Ferhalen:

Paulus Akkerman, 'De smjunt', s. 61-65;

Geart Jonkman, 'Et maintenant ...', s. 66-73;

Tsjits Peanstra, 'As Irene komt', s. 74-78;

Durk van der Ploeg, 'Prolooch fan de iensumheit', s. 79-89;

Trinus Riemersma, 'Minske tusken ierde en himel', s. 90-107.

Publisearre yn: *De souwe treast. Fersen en ferhalen bikroand yn de priisfragen 1961-1965 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga n.v., [1969].

Ynstjoeringen: 17 fersen en 22 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 15 juny 1963.
De karkommisje bestie út: G. Koelstra, J. Noordmans en T.J. de Jong.

.....

1963

Fers:

Tiny Mulder, 'nettsjinsteande', s. 117-118.

Ferhalen:

Wibe Bergsma, 'Opmars', s. 119-124;
Geart Jonkman, 'De residivist', s. 125-132;
Tiny Mulder, 'De soldaet mei it huodsje op', s. 133-139;
Trinus Riemersma, 'In snein', s. 140-148.

Publisearre yn: *De souwe treast. Fersen en ferhalen bikroand yn de priisfragen 1961-1965 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga n.v., [1969].

Ynstjoeringen: 18 fersen en 27 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 20 juny 1964.
De karkommisje bestie út: F. Schurer, G. Koelstra en J. Noordmans.

.....

1964

Fersen:

Gerben Brouwer, 'Untiid', s. 159-160;
Jan Dotinga, 'Hwat sil ik neame', s. 161;
Leo Popma, 'Blues fan de sûndfloed', s. 162.

Ferhalen:

Paulus Akkerman, 'Earm fan geast', s. 163-174;
Wibe Bergsma, 'Canadian cemetry', s. 175-180;
Hein Faber, 'Byn my mar op in Manta ...', s. 181-193;
Geart Jonkman, 'It kearpunt', s. 194-199;
A. Jousma, 'In snein', s. 200-211.

Publisearre yn: *De souwe treast. Fersen en ferhalen bikroand yn de priisfragen 1961-1965 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga n.v., [1969].

Ynstjoeringen: 26 fersen en 32 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 10 july 1965.
De karkommisje bestie út: G. Abma, L.H. Bouma en G. Koelstra.

.....

1965

Fersen:

Pier Boorsma, 'diaspora', s. 221;
Anne Jousma, 'Sawn kwatrinen', s. 222-223;
Tiny Mulder, 'reisboek', s. 224-225;
Leo Popma, 'Stêd fan it werkennen', s. 226-227;
Geart van der Zwaag, 'skiphok', s. 228.

Ferhalen:

M. Bijlsma, 'Fan in greate man en in lyts mantsje', s. 229-233;
Geart Jonkman, 'In machtige fint', s. 234-237;
Durk van der Ploeg, 'It Paradys', s. 238-244;
Leo Popma, 'Komsik', s. 245-251;
Trinus Riemersma, 'Skûmplastic', s. 252-259.

Publisearre yn: *De souwe treast. Fersen en ferhalen bikroand yn de priisfragen 1961-1965 fan it Rely Jorritsma Founs*, Boalsert, A.J. Osinga n.v., [1969].

Ynstjoeringen: 13 fersen en 27 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 18 juny 1966.
De karkommisje bestie út: W. Brouwer, G. Abma en L.H. Bouma.

.....

1966

Fersen:

Meindert Bylsma, 'De lifter', yn: id., *De tévé op it jiskelân*, Drachten, Laverman n.v., 1968, s. 23-24;

Tiny Mulder, 'Ars brevis', yn: *De Tsjerne. Literair tydskrift*, 23e jiergong, 1968, s. 112-113;
Leo Popma, 'Myn folk myn kening', ûnbekend is oft it fers earne publisearre is.

Ferhalen:

W. Bergsma, 'Eangst yn 'e nacht', yn: *De Tsjerne. Literair tydskrift*, 22e jiergong, 1967, s. 285-290;
S.M. van der Gallien, 'Arbeidsreservist', ûnbekend is oft it ferhaal earne publisearre is;
Leo Popma, 'De trein', yn: *De Tsjerne. Literair tydskrift*, 23e jiergong, 1968, s. 238-244;
Ypk fan der Fear, 'De lege kiste', yn: id. *Eros yn 'e stikels. Forhalen*, Boalsert, Koperative útjowerij, 1981, s. 81-91.

Ynstjoeringen: 21 fersen en 20 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 10 juny 1967.

De karkommisje bestie út: L.W. Nauta, W. Brouwer en G. Abma.

.....

1967

Fersen:

Jan J. Bijlsma, 'sankje', yn: id., *altdy like fleurich. fersen*, Drachten, Laverman, 1971, s. 7;
Meindert Bylsma, 'forgunning', yn: *Fersefariaesje. Teksten foar it feRstival 1969*, [Ljouwert], Prov. Underwysrie fan Fryslân, [1969], s. 16.
Berber van der Geest, '30 kear de dea sjen', nea publisearre;
Steven van der Meer, 'Lithografy', yn *Trotwaer. Literair tydskrift*, 2e jiergong, 1970, nûmer 2, febrewaris, s. 59;
Tjitte Piebenga, 'myn famke', yn: id., *myn sêftgrien famke*, Boalsert, A.J. Osinga, b.v., [1977], s. 5. [Neffens meidieling fan de auteur (op 23 septimber 1993) is de ferzje ynstjoerd foar de Rely Jorritsma-priis wol de basis fan it op s. 5 fan *myn sêftgrien famke* ôfprinte fers, mar is yn de lettere ferzje frijwat feroare. Sa wie bygelyks 'sêftgrien' út de earste rigel yn de earste ferzje 'sêftpears'.]

Ferhalen:

Ypk fan der Fear, 'Us heit stjert' yn: id. *Eros yn 'e stikels. Forhalen*, Boalsert, Koperative útjowerij, 1981, s. 92-99;

Tiny Mulder, 'Wykein by de Donnetti's', yn: id., *De bêste fryske ferhalen*, Drachten/Ljouwert, Friese Pers Boekerij bv, 1988, s. 43-52;
Tjitte Piebenga, 'kikkerts', yn: id., *De rook fan mesjester*, Boalsert, A.J. Osinga N.V., [1970], s. 69-77;
Durk van der Ploeg, 'It ôfskie', yn: *De Tsjerne. Literair tydskrift*, 23e jiergong, 1968, s. 346-351;
Leo Popma, 'Wachturd' yn: *De Tsjerne. Literair tydskrift*, 23e jiergong, 1968, s. 390-401.

Ynstjoeringen: 23 fersen en 24 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 31 augustus 1968.

De karkommisje bestie út: M.J. de Haan, L.W. Nauta en W. Brouwer.

.....

1968

Fersen:

Josse de Haan, 'Undergrunderoty', s. 16;
L.C. [moat wêze: L.G.] Jansma, 'Dize', s. 35;
Hannah Ludwig, 'Sosiaale bystân', s. 27;
Durk van der Ploeg, 'Wy helje de ein wol', s. 39;
Jan de Vries, 'Sicht op in flat', s. 37.

Ferhalen:

Meindert Bylsma, 'De blauwe bar!', s. 7-13;
Ypk fan der Fear, 'In spoek fan jiske', s. 42-50;
R.R.R. van der Leest, 'Lytse griene rite', s. 17-25;
Tiny Mulder, 'Machtich as de miggen', s. 51-62;
Tjitte Piebenga, 'Hanneke', s. 29-33.

Publisearre yn: *Rely-relly 1968*, [Ljouwert], De Fryske Bibleteek, nû. 117, 1970.

Ynstjoeringen: 26 fersen en 22 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 23 augustus 1969.

De karkommisje bestie út: J. Smit, M.J. de Haan en L.W. Nauta.

.....

1969

Fersen:

Lykele Jansma, 'Panta Rei', s. 7;
Hannah Ludwig, 'pictures at an exhibition', s. 11;
Tiny Mulder, 'La mise en mots', s. 15;
Durk van der Ploeg, 'Utfanhûs', s. 9;
Jan de Vries, 'soasjale steat', s. 13.

Ferhalen:

R.R. van der Leest, 'Nachtloop', s. 29-37;
Durk van der Ploeg, 'In plak om to stjerren', s. 39-45;
Tr. Riemersma, 'In forsetsje', s. 17-28;
P. Akkerman, 'Yn it net fortiisd', s. 51-68;
Tjitte Piebenga, 'Heit wie der net by', s. 47-49.

Publisearre yn: *Rely-relly 1969*, [Ljouwert], De Fryske Bibleteek, nû. 119 yn 'e mande mei Trotwaer, 1970.

Ynstjoeringen: 34 fersen en 14 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 29 augustus 1970.

De karkommisje bestie út: S. Sybrandy, J. Smit en M.J. de Haan.

.....

1970

Fersen:

Sikke Doele, 'High priest & first monk', s. 24;
Th. P. [moat wêze: Tsj. P.] Hettinga, 'Forfal', s. 3;
Hannah Ludwig, 'Neat', s. 11;
T. Piebenga-Bethlehem, 'No chance', s. 7;
Durk van der Ploeg, 'doe't ik njoggen wie', s. 15.

Ferhalen:

Paulus, Akkerman, 'It Offerlaem', s. 12-14;
Joop Boomsma, 'Ik en ús heit', s. 4-6;
Meindert Bylsma, 'Haedfilm', s. 25-27;
Tiny Mulder, 'Leaf dinkje', s. 18-22;
Tjitte Piebenga, 'Dekkleiden', s. 8-10.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 14e jiergong, nûmer 8/9, aug./sept. 1971.

Ynstjoeringen: 36 fersen en 22 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 11 septimber 1971.

De karkommisje bestie út: S.H.P. de Jong, S. Sybrandy en J. Smit.

.....

1971

Fersen:

Joop Boomsma, 'Al wer in nije dei', s. 15;
Tsj. P. Hettinga, 'ljocht út en troch', s. 21;
Hannah Ludwig, 'Syndroom', s. 16;
Durk van der Ploeg, 'De buorren by nacht', s. 8-9.

Ferhalen:

Josse de Haan, 'Pasiense', s. 1-5;
Tjitte Piebenga, 'Apels', s. 6-7;
Durk van der Ploeg, 'In dierber bern', s. 17-20;
Tr. Riemersma, 'Miskien kom ik wer', s. 11-13.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 15e jiergong, nûmer 9/10, okt./nov. 1972.

Ynstjoeringen: 46 fersen en 12 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 26 augustus 1972.

De karkommisje bestie út: Ph. H. Breuker, S.H.P. de Jong en S. Sybrandy.

.....

1972

Fersen:

Hannah Ludwig, 'trilogy fan de ierdmantsjes', s. 141;
Durk van der Ploeg, 'Jouns', s. 145;
Reinder Reitsma, 'slim driigjend', s. 146;
Jan de Vries, 'glêzen brêge', s. 146.

Ferhalen:

Paulus Akkerman, 'Yn 'e wachtkeamer', s. 147-149;
Piter Boersma, 'Rêchwriuwe', s. 130-133;

Tjitte Piebenga, 'De mantels fan de leafde', s. 142-144;
Tr. Riemersma, 'Gjin plak foar twa', s. 134-140.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 16e jiergong, 1973.

Ynstjoeringen: 35 fersen en 21 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 8 septimber 1973.
De karkommisje bestie út: K. Dijkstra, Ph. H. Breuker en J. Rienstra
(fanwegen sykte ynfaller foar S.H.P. de Jong).

.....

1973

Fersen:
Joop Boomsma, 'yn it skaed fan in iperen beam', s. 144;
Piter de Groot, 'ik wit net' s. 134;
Jelle Kaspersma, 'Frisia cantat', s. 143;
Tjitte Piebenga, 'tusken peins en skingen' s. 142;
Durk van der Ploeg, 'Foto', s. 144.

Ferhalen:
Tjitte Piebenga, 'De rokken fan Aukje', s. 132-134;
Eppy Dam, 'In apel fan ljocht', s. 135-137;
Piter Boersma, 'Botke', s. 137-141.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 17e jiergong, 1974.

Ynstjoeringen: 21 fersen en 10 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 26 oktober 1974.
De karkommisje bestie út: G. van der Zwaag, K. Dijkstra en Ph. H. Breuker.

.....

1974

Fers:
B. Huisman, 'Hjerst', s. 167.

Ferhalen:
Akky Kuiper-van der Veer, 'Pake', s. 168-170;
Alex M.J. Riemersma, 'Spegelgefjocht', s. 170-173;
Pyt Jan Sikkema, 'Bjuster spoar', s. 174-176.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 18e jiergong, 1975.

Ynstjoeringen: 17 fersen en 16 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 19 septimber 1975.
De karkommisje bestie út: B.J. Laverman, G. van der Zwaag en K. Dijkstra.

.....

1975

Fersen:
Jan Dotinga, 'stil minske yn 't swart', s. 182;
Goos van der Vliet, 'Ik wit it wol ik wit it wol', s. 185.

Ferhalen:
Eppie Dam, 'Bijke', s. 179-181;
Bouke Oldenhof, 'De wurden en de dingen en de dreamen', s. 183-185.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 19e jiergong, 1976.

Ynstjoeringen: 11 fersen en 11 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 30 oktober 1976.
De karkommisje bestie út: G. van der Meer, B.J. Laverman en G. van der Zwaag.

.....

1976

Fersen:
Pier Boersma, 'lizzend op it strân', s. 140;
Beart Oosterhaven, 'sâlt', s. 141;
Durk van der Ploeg, 'It keammerke', s. 143;
Goos van der Vliet, 'it doarp mei de lege wei', s. 142.

Ferhalen:
Durk van der Ploeg, 'De soan', s. 134-139;
Oene Spoelstra, 'Dukke Dukke dea', s. 144-148.

Publisearre yn: *De Strikel. Frysk moannebled*, 20e jiergong, 1977.

Ynstjoeringen: 28 fersen en 13 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 4 juny 1977.
De karkommisje bestie út: P.J. Yedema, G. van der Meer en B.J. Laverman.

.....

1977

Fers:
Durk van der Ploeg, 'Mei frede litte', s. 15.

Ferhalen:
Akky van der Veer, 'Folle lok en seine', 16-19;
Durk van der Ploeg, 'De dea komt ús oer 't mad', s. 10-14.

Publisearre yn: *De Strikel. Moanneblêd foar Fryslân*, 22e jiergong, 1979.

Ynstjoeringen: 9 fersen en 5 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Weidum op 6 maaie 1978.
De karkommisje bestie út: T.J. Steenmeijer-Wielenga, P.J. Yedema en G. van der Meer.

.....

1978

Fers:
Boukje Tsjerkje de Jong, 'kleiliet', s. 3.

Ferhalen:
Th. Kuiper, 'Bitizing', s. 4-7;
P.P. Miedema, 'Doarren geane iepen', s. 8-14.

Publisearre yn: *Bikroande wurken Rely Jorritsma priisfraech 1979 en 1980*, [Mantgum], Rely Jorritsma Founs, [1980].

Ynstjoeringen: 21 fersen en 15 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Jorwert op 25 augustus 1979.
De karkommisje bestie út: D. van der Ploeg, T.J. Steenmeijer-Wielenga en P.J. Yedema.

.....

1979

Gjin priisfraach útskreaun.

.....

1980

Fersen:
Pier Boorsma, 'lêste simmer', s. 21;
H.E. de Jong 'Wikseljend jiertij', s. 19;
Sibbele Krikke, 'Triotel', s. 22;
T. Slim-Riemersma, 'Sprei', 18.

Publisearre yn: *Bikroande wurken Rely Jorritsma priisfraech 1979 en 1980*, [Mantgum], Rely Jorritsma Founs, [1980].

Ferhalen:
Gjin priis takend.

Novelle (Ekstra priis):
J. van der Ploeg, 'Blauwe saffieren'.

'Haedstik njoggen' fan de novelle waard publisearre yn: *Bikroande wurken Rely Jorritsma priisfraech 1979 en 1980*, [Mantgum], Rely Jorritsma Founs, [1980], s. 23-25.

Roman (Ekstra priis):
W. Verf, 'It bliuwt pielen'.

In fragmint út 'It bliuwt pielen' waard publisearre yn: *Bikroande wurken Rely Jorritsma priisfraech 1979 en 1980*, [Mantgum,] Rely Jorritsma Founs, [1980], s. 26-29. De roman waard yn syn gehiel útjûn yn 1982 troch de Friese Pers Boekerij bv te Leeuwarden/Ljouwert as nûmer 36 yn de Gurbe-rige.

Ynstjoeringen: 22 fersen, 9 ferhalen en 6 novelles cq. romans.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 4 oktober 1980.
De karkommisje bestie út: G.W. Abma, D. van der Ploeg en T.J. Steenmeijer-Wielenga.

.....
1981

Fers:

Herman Heida, 'Skylge', s. 3.

Ferhalen:

Magda van Ommen-Kuiper, 'De brêge', s. 11-16;
S.T. Palstra, 'Una giornate [moat wêze: giornata] particolare', s. 17-20;
Th. Kuiper, 'De baanfager', s. 4-10;
D. Stienstra-Venema, 'Tegearre foar de lêste bus', s. 21-25.

Publisearre yn: *Fersen en ferhalen bikroand yn de Rely Jorritsma priisfragen 1981 en 1982*, [Mantgum], Rely Jorritsma Founs, 1982.

Ynstjoeringen: 23 fersen en 19 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 3 oktober 1981.

De karkommisje bestie út: T. Mulder, G.W. Abma en D. van der Ploeg.

.....
1982

Fersen:

Bennie Huisman, 'Hiem', s. 39;
S. Krikke, 'Sédún', s. 40;
Abel R. Oostra, 'Yn 't Ingelske wurk', s. 41;
H.A.R. Ozinga, 'Wurden yn it wetter', s. 42.

Ferhalen:

Bennie Huisman, 'De rop van [moat wêze: fan] it wetter', s. 34-38;
H. Heeringa-Seepma, 'Groetenis fan Beitske', s. 30-33;
Tjitze de Jong, 'Net inkeld in goed prater ferbettert in swijer', s. 43-49;
Magda van Ommen-Kuiper, 'De kokon', s. 50-53;
Doete Stienstra-Venema, 'It motfiskje', s. 54-57.

Publisearre yn: *Fersen en ferhalen bikroand yn de Rely Jorritsma priisfragen 1981 en 1982*, [Mantgum], Rely Jorritsma Founs, 1982.

Gjin priis is takend yn de ekstra priisfraach foar toaniel, kabaret, sjongspul en/of filmsenario.

Ynstjoeringen: 21 fersen, 19 ferhalen, 8 toanielstikken, 1 sjongspul en 1 filmskript.

De prizen waarden útrikt te Britswert op 2 oktober 1982.

De karkommisje bestie út: S. Sybesma, T. Mulder en G.W. Abma

.....
1983

Fersen:

Willem Abma, 'Ofskie', s. 3;
Pier Boorsma, 'Sels-portret', s. 4;
Hindrik van der Meer, *tsien lytse miniteantsjes*, s. 5.

Ferhalen:

Tjitze de Jong, 'Scarborough. Fair?', s. 6-14;
G. Tijsseling-Terpstra, 'De waskautomaat', s. 15-18;
Wilco Berga, 'De jonge frou en de hynst', s. 19-22.

Publisearre yn: *Fersen en Ferhalen bikroand yn de Rely Jorritsma priisfragen 1983*, [Mantgum], Rely Jorritsma Founs, 1983.

Ynstjoeringen: 36 fersen en 24 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 1 oktober 1983.

De karkommisje bestie út: S.H.P. de Jong, S. Sybesma en T. Mulder.

.....
1984

Fers:

Pier Boorsma, 'd' âld man', s. 3.

Ferhalen:

C. Koolstra, 'Feest yn 't doarp', s. 4-10;
Dr. S. Krikke, 'It pealtsje', s. 11-16;
Magda van Ommen-Kuipers, 'Narkoase', s. 17-24;
Durk van der Ploeg, 'Downen', 25-34.

Publisearre yn: *Bikroand Wurk 1984 en 1985*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1985.

Berneboek (ekstra priis):

N. Dijkema-van Calsbeek, *It ûnsichtbere folk*.
Publisearre: Boalsert, Koperative útjowerij, 1986.

Ynstjoeringen: 41 fersen, 26 ferhalen en 1 ferhaal foar bern.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 6 oktober 1984.
De karkommisje bestie út: J. van der Weg-Laverman, S.H.P. de Jong en S. Sybesma.

.....

1985

Fersen:

Wilco P. Berga, 'lânlibben', s. 39;
Nelly Nauta, 'Pake', s. 40;
Margryt Poortstra, 'skilderij', s. 41.

Ferhalen:

Bennie Huisman, 'Brief oan Hilde', s. 42-53;
K.F. van der Veen, 'De kaai', s. 54-65.

Publisearre yn: *Bikroand Wurk 1984 en 1985*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1985.

Ynstjoeringen: 32 fersen en 20 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 5 oktober 1985.
De karkommisje bestie út: T.D. Rienstra, J. van der Weg-Laverman en S.H.P. de Jong.

.....

1986

Fersen:

Annie de Vries, 'Wintergesicht', s. 3;
Margryt Poortstra, 'Kearpunt', s. 4-5;
Durk van der Ploeg, 'Foarfloed', s. 6.

Ferhalen:

Jelle Bangma, 'Unmacht', s. 7-11;
Pieter Breuker, 'De winner', s. 12-17.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1986 en 1987*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1987.

Gjin priis waard takend yn de ekstra priisfraach foar essees.

Ynstjoeringen: 36 fersen en 42 ferhalen en 2 essees.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 4 oktober 1986.
De karkommisje bestie út: R.R. van der Leest, T.D. Rienstra en J. van der Weg-Laverman.

1987

Fers:

Tsjêbbe Hettinga, 'Súdwesthoeke', s. 22.

Ferhaal:

Durk van der Ploeg, 'Kâlde dagen', s. 23-32.

Debutanteferhaal (Ekstra priis):

Wilma Bakker, 'Keninginnedei', s. 33-36.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1986 en 1987*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1987.

Ynstjoeringen: 33 fersen, 18 ferhalen en 11 ferhalen fan debutanten tusken de 12 en 18 jier.
De prizen waarden útrikt te Mantgum op 3 oktober 1987.
De karkommisje bestie út: A. de Jong, R.R. van der Leest en T.D. Rienstra.

.....

1988

Fers:

Eeltsje Hettinga, 'Ofskied', s. 3.

Ferhaal:

Pieter Breuker, 'De rôze ko', s. 4-13.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1988 en 1989*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1990.

Gjin priis waard takend yn de ekstra priisfraach foar ferhalen fan debutanten yn de leeftydsgroep 17-20 jier.

Ynstjoeringen: 40 fersen, 28 ferhalen en 2 ferhalen fan debutanten tusken de 17 en 20 jier.
De prizen waarden útrikt te Bears op 1 oktober 1988.

De karkommisje bestie út: J. Krol, A. de Jong en R.R. van der Leest.

.....
1989

Ferhaal:
Margryt Poortstra, 'Fan nei de oarloch', s. 18-23.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1988 en 1989*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1990.

Gjin priis waard takend yn de ekstra priisfraach foar ienakters.

Ynstjoeringen: 18 fersen, 11 ferhalen en 2 ienakters.
De priis waard útrikt te Bears op 7 oktober 1989.
De karkommisje bestie út: J.S. Knol, J. Krol en A. de Jong.

.....
1990

Fersen:
Uulke Tuinstra, 'Antoine Watteau lêste omgong', s. 3-4;
Folkert Verbeek, 'Maitiidsmar', s. 5-6.

Ferhalen:
Froukje Annema, 'Dyn kânsen binne goed ...', s. 7-19;
Hanneke de Jong, 'It wetter oan 'e lippen', s. 20-32;
Mette Meinou Piebenga, "'Hier waak ik'", s. 33-38.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1990*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1990.

Gjin priis waard takend yn de ekstra priisfraach foar essees.

Ynstjoeringen: 28 fersen, 24 ferhalen en 4 essees.
De prizen waarden útrikt te Bears op 6 oktober 1990.
De karkommisje bestie út: R. de Boer, J.S. Knol en J. Krol.

1991

Fersen:
Eeltsje Hettinga, 'Nacht oer Greonterp', s. 4-5;
Benny Holtrop, 'By de dea fan Raymond Lullio', s. 7;
Hendrik van der Meer, 'skouspul', s. 8-9.

Ferhalen:
Itty Sluis, 'De spear en de fûgel', s. 10-16;
Sjoerd Bottema, 'Nachtsuster Linda en it fertriet fan doktor Killdare', s. 17-28.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1991*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1991.

Ynstjoeringen: 30 fersen en 23 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Bears op 5 oktober 1991.
De karkommisje bestie út: B.A. Gezelle Meerburg, R. de Boer en J.S. Knol.

.....
1992

Fersen:
Benny Holtrop, 'Rock 'n roll ma non troppo (symfony yn trije kleuren)', s. 5-9.

Ferhalen:
Sjoerd Bottema, 'White Christmas', s. 25-34;
Anne Koopmans, 'Sipke syn lêste reis', s. 10-19;
Bouke Oldenhof, 'Wjirmen', s. 20-24.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1992*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1992.

Ynstjoeringen: 49 fersen en 36 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Bears op 3 oktober 1992.

De karkommisje bestie út: A. van der Veer, B.A. Gezelle Meerburg en R. de Boer.

.....

1993

Fersen:

Sybout Hartog, 'Yn 'e neinacht giet it need';
Anne Koopmans, 'Dimpte Haven';
Frits van der Kuip, '...';
Tjitte Piebenga, 'Lette simmer op Koehoal'.

Ferhalen:

Sjoerd Bottema, 'It tredde ferhaal';
Benny Holtrop, 'De smaak fan narkoaze';
Mette Meinou Piebenga, 'Skielk binne wy dea';
Doeke Sijens, 'Op it eilân';
Antine Zijlstra, 'It kistje'.

Ynstjoeringen: 50 fersen en 42 ferhalen.

De prizen wurde útrikt te Bears op 2 oktober 1993.

De karkommisje bestiet út: T. Veenstra, A. van der Veer en B.A. Gezelle Meerburg.

1994

Fersen:

Eeltsje Hettinga, 'It hinnekleed fan winter';
Benny Holtrop, 'Lyts ferdomme'.

Ferhalen:

Lolkje Hoekstra, 'De fisk';
Margryt Poortstra, 'Goudene knoopkes';
Simy Sevenster, 'Kâld en wyt';
Itty Sluis, 'Oerwintering op Gauster Syl'. In ferhaal foar bern.
Oene Spoelstra, 'Bei dir'.

Publisearre yn: *Bekroand Wurk 1994*, [Wommels], Rely Jorritsma Founs, 1994.

Ynstjoeringen: 43 fersen en 47 ferhalen.

De prizen waarden útrikt yn Weidum yn it doarphûs op 1 oktober 1994.

De karkommisje bestie út: Akky Kuiper-van der Veer, Tsjerk Veenstra en Joop Boomsma.

1995

Fan no ôf wurde de winnende bydragen pubisearre yn in spesjaal nûmer fan *Hjir, Hjir R*

Fersen:

Jelle Kaspersma, 'It wurge hert';
Jan Kooistra, 'De komst fan Romeo'.

Ferhalen:

Lolkje Hoekstra, 'Alfa Romeo, in lust foar de leafhawwer';
Simy Sevenster, 'Tinne rôze nûnder';
Benny Holtrop, 'It pypke kryt';
Anne Koopmans, 'De himelfeart fan Ossip J.'.

Ynstjoeringen: 45 fersen en 45 ferhalen.

De prizen waarden útrikt te Bears op 7 oktober 1995.

De karkommisje bestie út: Tsjerk Veenstra, Joop Boomsma en Marijke de Boer.

1996

Fersen:

Jan Kooistra, 'De dei fan de gershippers';
Albertina Soepboer, 'Kâldfoer';
Gryt Witbraad, 'Gearrin'.

Ferhalen:

Sybout Hartog, 'In moaie hobby';
Benny Holtrop, 'Luside ynterval';

Jehannes Kramer, `Op 'e kop ferkeard';
Eelco Salverda, `Foarbygonger';
Oene Spoelstra, `Jierdeifeest'.

Ynstjoeringen: 41 fersen en 45 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Bears op 5 oktober 1996.
De karkommisje bestie út: Joop Boomsma, Marijke de Boer en Sjoerd Bottema.

1997

Fersen:
Albertina Soepboer, `De skulp';
Eeltsje Hettinga, `De Woldberch'.

Ferhalen:
Henk Bok, `Fjoer';
Dirk van der Veen, `Yn it begjin wie der ûnskuld'.

Ynstjoeringen: 40 fersen en 37 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Bears op 4 oktober 1997.
De karkommisje bestie út: Marijke de Boer, Sjoerd Bottema en Jetske Bilker.
1998

Fersen:
Albertina Soepboer, `Flearlân';
Jantsje Oost, `Fûgelstront';
Libbe Leistra, `Meditaasje';
Foppe Venema, `Betinkingsdei'.

Ferhalen:
Pim Rodenboog, `Tiidgeasten';
Simy Sevenster, `It Apelhôf'.

Ynstjoeringen: 55 fersen en 41 ferhalen
De prizen waarden útrikt te Bears op 3 oktober 1998.
De karkommisje bestie út: Sjoerd Bottema, Jetske Bilker en Geertrui Visser.

1999

Fersen:
Pim Rodenboog, `Ripens'.

Ferhalen:
Lida Dykstra, `De nije seemearmin';
Willem Schoorstra, `Trettjin dagen'.

Ynstjoeringen: 61 fersen en 39 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Bears op 2 oktober 1999.
De karkommisje bestie út: Jetske Bilker, Geertrui Visser en Margryt Poortstra.

2000

Fersen:
Marije Roorda, `Seedyk';
Gryt Witbraad, `simmersêne'.

Ferhalen:
Ulke Brolsma, `Ioana';
Koos Tiemersma, `Job/in alter'.

Ynstjoeringen: 60 fersen en 27 ferhalen.
De prizen waarden útrikt te Bears op 7 oktober 2000.
De karkommisje bestie út: Geertrui Visser, Margryt Poortstra en Doeke Sijens.

2001

Fersen:
Foppe Venema, `Aldfaars erfrûte'.

Ynstjoeringen: 50 fersen en 35 ferhalen
De priis waard útrikt te Bears op 6 oktober 2001.
De karkommisje bestie út: Margryt Poortstra, Doeke Sijens en Elly Veltman.

2002

Fersen:

Abe de Vries, 'Fersen fan ferjitten'

Ferhalen:

Ytsje Hettinga, 'Oessy'

'Wurdearringspriis' ynsteld:

Fersen:

Oene Spoelstra, 'it doarp'

Ferhalen:

Johannes Spyksma, 'De misrekken'
Elske Schotanus, 'De poppe' (hat de priis wegere, ferhaal wol
opnommen yn *Hjir* R-nûmer)

Ynstjoeringen: ?? fersen en ?? ferhalen

De priis waard útrikt te Bears op 5 oktober 2002.

De karkommisje bestie út: Doeke Sijens, Elly Veltman en Tsead Bruinja.

2003

Fersen:

Elmar Kuiper, 'In mankelike man seit himsels in frije fûgel ta'
Sito Wijngaarden, 'Lânskip Hjerst'

Ferhalen:

Albertina Soepboer, 'Dy griene neisimmer'
Jan van der Leij, 'Apart'

Ynstjoeringen: 34 fersen en 20 ferhalen

De priis waard útrikt te Bears op 4 oktober 2003.

De karkommisje bestie út: Elly Veltman, Tsead Bruinja en Mirjam Vellinga.

2004

Fersen:

Jelle Zwart, 'Inkel sân'
Matty de Vries, 'Túnkabouter'
Simon Oosting, 'Yn 't foarbygean'

Ferhalen:

Janne Heida, 'De deitaak'
Henk Wolf, 'De roze oaljefant'
Jan van der Leij, 'Fertocht'.

Ynstjoeringen: ?? fersen en ?? ferhalen

De karkommisje bestie út: Tsead Bruinja, Mirjam Vellinga en Jelle van der
Meulen.

Prizejild fers: € 200,-, ferhaal € 800,-

Junior Rely (ekstra priis foar ynstjoerders fan 12-18 jier by gelegenheid fan
fyftichste kear Rely Jorritsmapriis)

Earste priis

Katynke van der Vliet, 'Myn gedicht fart oer de see', gedicht
Rixt Weiland, 'Remco', ferhaal
Evelyn Bosma, 'Anna', ferhaal

Twadde priis

Nathalie Oliveiro, 'Nea wer', ferhaal
Berber Spliethoff, 'Op reis', gedicht
Antsje van der Zee, 'Dy Simmer', gedicht

Ynstjoeringen: ??

De karkommisje bestie út: Arjan Hut, Ernst Bruinsma, Baukje Wytsma, Aafke
van der Hem, Jiri van der Bemd.

Prizejild: Earste priis: € 150,-, twadde priis € 100,-

De prizen waarden útrikt te Mantgum op 2 oktober 2004

2005

Priiswinners allinne foar fersen:

Jouke Hylkema. 'Wyberen en Hyke'
Elmar Kuiper. 'Ut namme fan mysels'

Ynstjoerde fersen 35 en ferhalen 32.

Sjuery: Mirjam Vellinga (foarsitter), Jelle van der Meulen en Greet Andringa

Prizejild fers: €200 en ferhaal €800

Junior Rely 2005

Fersen:

Tjitske Sijtsma. 'En wa bisto?'

Antsje van der Zee. 'Diskriminaasje'

Ferhalen:

Lizabeth Dijkstra. 'De fal fan god'

Rixt Weiland. 'Eigen miening'

Ynstjoerde fersen 26 en 10 ferhalen

Sjuery: Arjan Hut, Baukje Wytsma en Katynke van der Vliet

Prizejild fers €75 en ferhaal €175

2006

Fersen:

Ytje Hoekstra. 'Dûbeld fjouwerjen yn8'

Sytse Jansma. 'Dat minsk berne waard yn blauwe wurden'

Elmar Kuiper. 'Goedmeitsje'

Ferhalen:

S.R.A. de Schiffart. 'Toe Sippy ju!'

Oene Spoelstra. 'It paradys'

Ynstjoerd: 25 fersen en 20 ferhalen

Sjuery: Jelle van der Meulen, Greet Andringa en Bouke van der Hem

Prizejild fers: €200 en ferhaal €800

Junior Rely 2006

Ferhaal:

Froukje Postma. 'Nachtdieren'

Ynstjoerd: 75 fersen en ferhalen

Sjuery: Arjan Hut, Akky Kuiper-van der Veer en Lizabeth Dijkstra

Prizejild fers €75 en ferhaal €175

Priisútrikking: 7 oktober 2006 yn it tsjerkje fan Bears

2007

Fers:

Edwin de Groot. 'Yn it omgean'

Ferhaal:

Froukje Postma. 'Maitydsskildering'

Ynstjoerd: 22 fersen en 20 ferhalen

Sjuery: Greet Andringa (foarsitter) en Bouke van der Hem

Prizejild: fers €200 en ferhaal €800

Junior Rely 2007

Earste priis ferhaal:

Joeke van der Veen. 'Zoë en sa'

Oanfiterpriis:

Lianne Huitema. 'Sytske'

Dirk Stegenga. 'By rein-dûnkere dei'

Gerbrich Koopal. 'Ytbere keninginne'

Ynstjoerd: 138 bydragen

Sjuery: Elizabeth Hietkamp, Akky Kuiper-van der Veer en Froukje Postma

Prizejild: €175 ferhaal en €75 oanfiterpriis

Priisútrikking: 6 oktober 2007 yn it tsjerkje fan Bears

2008

Fers:

Elske Kampen. 'trije dagen'

Ferhaal:

Elske Kampen. 'De opdracht'

Elmar Kuiper. 'Dach'

Ynstjoerd: 22 fersen en 19 ferhalen

Sjuery: Bouke van der Hem (foarsitter), Harmen Wind en Jitske Kingma

Prizejild: fers €200 en ferhaal €800

Junior Rely 2008

Earste priis:

Joeke van der Veen. 'Jaimy dûnset'

Twadde priis:

Akke Boonstra. 'Dreamer moetet wyn'

Oanfiterpriis:

Mark Bandstra. 'Nuvere nacht'

Rutger Brouwer. 't Ljipaai mei ien stip'

Jorn van der Schaar. 'De wize'

Jelbrich Sieswerda. 'Blomkes'

Ynstjoerd: 120 bydragen

Sjuery: Sjuery: Elizabeth Hietkamp, Akky Kuiper-van der Veer en Lianne

Huitema

Prizejild: €175 ferhaal en €75 oanfiterpriis

Priisútrikking: 4 oktober 2008 yn it tsjerkje fan Bears

2009

Fers:

Elske Kampen. 'Sy is, taal is altyd'

Ferhaal:

Lida Dykstra. 'De lytse ik'

Simen de Jong. 'Leafde hâldt skoff'

Ynstjoerd: 25 fersen en 15 ferhalen

Sjuery: Harmen Wind, Jitske Kingma en Klaske Jaspers.

Prizejild: fers €200 en ferhaal €800

Junior Rely 2009

Earste priis:

Jorn van der Schaar. 'Ferhalen fan de winterwyn'

Twadde priis:

Casper Oukes. 'Rocky Mountains'

Tredde priis:

Annette Adema. 'Myn keammerke'

Oanfiterpriis:

Jessica Boogaard. 'Dy iene jonge'

Sjoerd Rypkema. 'It wetter'

Tina-Maria Greidanus. 'Kwyt'

Reina Nauta. 'Simmer'

Ynstjoerd: 139 bydragen

Sjuery: Elizabeth Hietkamp en Auck Peanstra

Prizejild: €175 ferhaal en €75 oanfiterpriis

Priisútrikking: 3 oktober 2009 yn de tsjerke fan Bears

2010

Fersen:

Gjin priis takend

Ate Grypstra- Hoe't de dichter dichtsjie moat (blyk fan wurdearring)

Jetze de Vries – Swijpplicht (blyk fan wurdearring)

Ferhalen

Sipke de Schiffart - Leafde nei de dea

Trevor Scarse – Wêr't earnen fleane (blyk fan wurdearring)

Junior Rely 2010

Ferhalen:

Mette Silke Alkema – Ferlern (1e priis)

Casper Oukes – Tornado (2e priis)
Inger Haakma – De striid mei mysels (oanfiterpriis)
Willem de Jong – Twa reade eagen (oanfiterpriis)

Fersen:

Floor Wip – Do bist... (1e priis)
Froukje Gerbrandy – Fallende stjer (2e priis)

2011

Ferhaal:

Lida Dykstra. 'De jonge dy't Koraal neamd waard'

Ate Grypstra. 'Gjin ferhaal' (blyk fan wurdearring)
Johannes T. Dijkman. 'Spoekhûs' (blyk fan wurdearring)

Fers:

Sytse Jansma. 'Dagen ferwaaie'

Jetze de Vries. 'Fjoerdûnsers' (blyk fan wurdearring)
Sipke de Schiffart. 'Koosje' (blyk fan wurdearring)

Sjuery: Sjuery: Klaske Jaspers, Doete Venema en Jaap Krol.
Prizejild: €800 foar in ferhaal, €200 foar in gedicht en €100 foar in blyk fan wurdearring.
Priisútrikking: 1 oktober 2011 yn de tsjerke fan Bears

Junior Rely 2011

Ferhalen

Eelke Venema. 'Fan Jerevan oant it Hearrenfean' (1e priis)
Boudianne Terluin. 'Sear' (2e priis)

Oanmoedingingsprizen:

Liesbeth de Haan, gedicht 'Allinne'
Klaske Buwalda, gedicht 'Foarjerslam'
Theuna Zwaagstra, gedicht 'Perfekt'
Marin de Jong, songtekst 'Stel dy foar'
Annette Adema, songtekst 'Mearkewrâld'

Sjuery: Auck Peanstra, Ate Grypstra, Casper Oukes.
Prizejild: €150 earste priis, €100 twadde priis, €50 oanmoedingingsprizen.

2012

Ferhaal

Simen de Jong, 'Woldien yn Hylpen'.

Fers

Sytse Jansma, 'Oprop oan alle Friezen'

Sjuery: Doete Venema, Jaap Krol en Edwin de Groot
Ynstjoeringen: 20 ferhalen en 20 gedichten.
Prizejild: €200 fers en €800 ferhaal.

Junior Rely 2012

Poëzij

Roos Talsma út Achlum, 1e priis foar it fers 'Blier'

Proaza

Hedwig Oldenhof út Tynje, 1e priis foar it ferhaal 'It woarteltsje
Johannes Idsinga út Boalsert, 2e priis foar it ferhaal '1 april'
Annemieke Kirkenier út Wommels, 3e priis foar it ferhaal 'De dream'

Oanfiterprizen

Sake Tiemersma út Frjentsjer, ferhaal 'De struner fan Ljouwert'
Elbrich de Jong út Blauhûs, ferhaal 'It aventoer fan Fenna'

Sjuery: Ate Grypstra, Erica Bergema, Annette Adema.
Priisútrikking: 6 oktober 2012 yn de tsjerke fan Bears

2013

Ferhalen

Baukje Zijlstra. 'Skrabje'
Geert Nauta. 'Rosarium'
Lida Dykstra. 'Dûnsflier fan 'e duvel'

Fersen

Gjin prizen takend

Ynstjoeringen: 13 ferhalen en 15 fersen.

Sjuery: Jaap Krol (foars.), Edwin de Groot en Marga Claus.

Prizejild: €800 it ferhaal

Junior Rely 2013

Poëzij

(Fers dat earste priis takend krigen hie is weromlutsen troch de jonge dichter sels.)

Jéan Buwalda út Boalsert in twadde priis foar it fers 'It nestke'

Desi Rosenau út Makkum in tredde priis foar it fers 'Peste'

Iris Schotanus út Boalsert in oanfiterpriis foar it fers 'Foarjier'

Proaza

Anneke Smid út Wytmarsum in earste priis foar it ferhaal

'Opsoademiterje'

Ilse Galema út Tsjerkwert in twadde priis foar it ferhaal 'Elske'

Nina Hoogland út Boalsert in tredde priis foar it ferhaal 'Op syk nei de stêd Florea'

Elbrich Bos út Boalsert in oanfiterpriis foar it ferhaal 'Tsjebbe'

Ynstjoeringen: Yn totaal 94.

Prizejild: respektivelik €100, €75, €50 en €25.

Sjuery: Ate Grypstra, Erica Bergema en jeugdsjuerylid Roos Talsma.

Priisútrikking: 5 oktober 2013 yn de tsjerke fan Bears.